

ஸ்ரீரஹ் .

ஸ்ரீதெராவாநுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீஅராவாநுநயெநமஃ.

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்க
ராசாரியர் இடற்றிய

**ஸ்வமஸ்யமாநோகதி ஸௌஷ்டவ
விமர்சம**

(தமிழ்ப் பொழிப்புரையுடன் கூடி பது.)

ஸ்ரீமத் பரமஹமஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி
பணித்த ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ நூலுக்கு
சுலோக ரூபமான மறுப்பு

ஸ்ரீராமாநுஜ வித்தாந்த ஸபையின் சார்பாக

சேன்னை: நியூமன் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈச்வரஸ்ரீ பங்குனியுத்திரம் 16 3 1938

இதன விலை 0 8 0.

தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூலமாத்திரத்தின்

விலை 0 4 0.

முக்கிய விஜ்ஞாபனம்

சுரணங்கள் இரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும்” என்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி விஷயமாய் நாலேந்து வருஷகாலமாகவே க்ரந்த மூலமான விசாரம் ஏற்பட்டு நடந்துவருவது பண்டிதவுலக மறிந்ததேயாகும். ஸர்வஜ்ஞரான ஆச்சான்பிள்ளை யப் பரிஹஸித்தும் தூஷித்தும் பிறர் எழுதியுள்ளதெல்லாம் தங்களுடைய அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாநவிலவித மென்பதை அடியேன் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகைஷு முதலிய நாலேந்து க்ரந்தங்களால் பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேன், கடைசியாக அடியேன் வெளியிட்டுள்ள ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா என்னும் நூலினால் இதனை யாவரும் தெளியவுணரலாம்.

இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரம் வினைந்ததற்கு மூல காரணம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகளே யாவர். இந்த ஸ்வாமியே ஒவ்வொருவரை ஏனி ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தை வெளியிடுவித்து அப்போதைக்கப்போது அடியேனுடைய பதில் க்ரந்தங்களையும் லபித்து வருகின்றார். இப்போது இந்த ஸ்வாமி தாமே தமது திருநாமத்தினாலேயே ஸமஸ்ய மாநஸூக்தியார்த்தரிஷ்கர்ஷம் என்கிறவொரு க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளியுள்ளார். அதில் ரக்ஷாபத்ரத்தில் ‘வணதநூநூகதபூ

விஃ க்ருதாஃ காரிதாஸு மூநூ’ என்று மகுடமிட்டுச் சில க்ரந்தங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பிற ர ஏனி வெளியிடுகிறபதும் இந்த ஸ்வாமியின் காரியம் என்பது மெய்ப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. அது நிற்க.

இப்போது ஸ்வாமி திருநாமத்தினாலேயே வெளிவந்துள்ள ஷே நிஷ்கர்ஷக்ரந்தத்தில் எழுதியுள்ள தெல்லாம் பிசகு என்பதைப் பலருமறிய நன்கு நிரூபித்து இந்த விமர்சக்ரந்தத்தை அடியேன் ச்லோகரூபமாகவே யெழுதி அதற்குத் தமிழில் பொழிப்புரையும் எழுதி இப்போது வெளியிடுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் ஐந்து வருஷகாலமாக விடாமுயற்சியுடன் காரியம் செய்தருளியருகின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பற்றின விமர்சத்தில் சிறிதும் வைராக்ய மடையமாட்டா ரென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்காவிரிக்கரைமில் இது விஷயமாக அடியேனோடு சர்ச்சை செய்து “* மூநூநூஜ்ஞாபவஹாஸு” மென்றவிடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதிநீ பங்கத்தினை நான் ஸமர்த்தம் செய்யாமற்போனால் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களைத் தூர்த்து அத்வைத ஸந்யாலியாகி விடக்கடவேன்” என்று பெருமிடறு செய்து பேசி யருளினவர் என்பதை இவர்தமுள்ளம் மறந்திராது. உதி. ஸு. சு. டாஸி.

ஆராவமுதான தூய நன்மொழிகள் பலவற்றாலும் இந்நிலவுலகைப் பெருஞ்செல்வம் படைத்ததாக ஆக்கியருளின ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் எப்போதும் எனது உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.

நிமலானுமாரகுது ஸுகிதகீ
ஸுயயாவஸுஸீஸததம் விவதாடி
நஸெ உயீ ஸுடிதெ ஸுதரா
யடிநஸுடிதெ கிஹம் கரவெவ ।

அமுதமமான தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் அருந்து மவர்களின் திருவுள்ளத்திற்கு எனது மொழிகள் ருசித்தேதீரும்.

4 ஸ்ரீஹ் கொழியாரெதுவவடி ஹிதா ஸாயவஸாய
ஹீஹா ஸாஸவாநாடிகுஹ்ஹுநுவ வடதா ப்ராவவ
தமுமணாஹீ ஸாஸுயாஹ்நஸுஷாவவிவ நிவ
ண்தா ஸாதநொவீதி ஹொகெ ப்ரவ்நாதிஹெவ
வொஹீ ஸஹஹ வஹுதராநுவிஸுதீஹ ப்ரயாஸாநு ।

கை கால்களைச் சோதித்துக் கொள்வது நீராட்டம் செய்தருள்வது முதலிய நித்ய கருமங்களில் கை தேர்ந்தவர்களுக்குள் தலைவரான ஸ்ரீமத் பரஹ்மேத்யாதி. ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி, சாஸ்த்ரீயகந்தங்களை இயற்றுவதிலும் தமக்குத் திறமையிருப்பதாக உலகில் காட்டிக்கொள்ள விரும்பி அந்தோ படாதபாடுகளும் பட்டுவருகிறார்.

5 ஸவஹ்ஜெஷநவடிஸுகிநிகரெ ஷாவாயஹ்யெஹ்
ஸள யொஹீஹ் வஹு கொழியாவவடிஹாக் உதயஹ்
உநாடிஸுடி விவ்நாணொ விவதீஹ் டிஹ்ணா
ரொ யாவ்நாஸதா ஹ்ஜயா விவநாநஸஹ்ஷஹ்ணெ
கூதிமஹெணஸுநாநிரவ்நாஹ்ஹு

அமுதிலுமாற்றினிய திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவர்களும் ஸர்வஜ்ஞர்களுமான ஸதாசார்யர்கள் பக் லில் ஆச்சரியமான

மாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்ற தூஷணை லை அடியேன் மஹான்களின் ஆணையின்படி அப்போதைக்கப்போது வித்வான்கள் உகக்கும்படியான க்ரந்தங்களையிட்டுக் களைந்துகொண்டே வருகின்றேன்.

6 வஸஸூநவகுதூய-நிஷஷ-உதி யாங்குதிடி
பூவிவிவஷுகீஜோயம் தவிஜஸெ-யதெயுநா

ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி ஸமஸ்யமான ஸ-லிக்த்யர்த்த நிஷ ர்ஷ மென்ற பெயரால் வெளியிட்டிருக்கின்ற தூலை இப்போது விமர்சிக்கப் புகுகின்றேன்.

7 விவாரெ மவீயஸூஸள ஸம்யஜீஹ்
பூஸஜம்ஸஜஹ் வ்யூவிவூணாமம்
ஹாவாய-லாமொகூரதெஷநவெய-
ஷவகுயாம் ஸக யாம் வுநகூபூயெ யாடி

இந்த யதிகள் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் தமது வீண்வம்பளப்புகளை வளரவிட்டுக் கொண்டு மஹாசாரியர்களின் மிகச்சிறந்த திவ்ய ஸ-லிக்திகளில் தமக்குள்ள அளவுகடந்த பொறுமையையே பரவச் செய்து கொள்ளா நின்றார்.

8 ஜொக்ஷாவாயொ ராயா வதிரிதி மூரூவி. பூரூ
நெம் பூரூ ராவீசு பூதெகூகூதூயகூடி உ உவி
உதயொவாயவகுதெதி நவூம் வதூம்பூரொலிரெ,
தெஷயஉவியதிராமெ ஸீவூ பூவூதூ பூயஸெ
யிரூவ தூவி \$ ஹூஜிவிவத-லூகாமூஷுமூடி ;
[\$ தூவி தயாவீதூய-லூ]

திருமகள் கொழுநனான எம்பெருமான் மோக்ஷோபாய மென்று பூருவாசாரியர்க ளெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச் செய்திருக்க, பிராட்டியை அப்பெருமானிடத்தில் நின்றுப் பிரிந்து 'இவரும் தனியே பாயபூதை' என்று சொல்லப் புறப்பட்ட பிள்ளைகளின் திரளில் இந்தயதிகளும் அவ்விக்க விழம்பிப் பெரும்பாற்ப

சிதிராயினனெனினும் இன்னமும் சிறிது கலக்கத்தை உள்ளத் திற் கொண்டிருக்கின்றார்.

9. தவஸூர்வாஸநாஸக கதிவந வ வவாஃஸூர்வா
வாஸி வுரவாஸக, வாராஸாஜிநுவஜுபுயநவபு
தரம் வஜுஸூர் வரவாஸக. வவவெவதஜுஜீ
லுமண கவாஸாநகுமெ குமெ வுமெநா விஜ
ஜராணாம் ஹுஜயஜிதாராம் பீணயெஜாகவஜு

அந்தக் கலக்கத்தையும் அகற்றுதற்காக முந்துறமுன்னம் சில நன்மொழிகளை வெளியிட்டு, அடுத்தபடியாக (ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ர யஸார வியாக்கியானமகிய) ஸாராஸ்வாதிரியின் அவத்யத்தைத் தெளிய வெளியிடுவோம்; ஆகவே இந்தயதிகளின் கலக்கங்களை யெல்லாம் வேரறக் களைவதான இந்த க்ரந்தம் நீழிகாலம் விக் வான்களை உகப்பிக்குமதாகும்.

10. ஸஹவூவ்வரிஷியா ஜ ஜவாதவெவாவகாரக
ஜஜவஜாகவிராஜிநம் வஹுமுணாம் யொவாவ
வாதீதரக வொயம்ஸாயிவகுவதஜுநவஜாந
ஜாநவம்வனியி ப்ராஜவாவயதெ புவகுண
குவயெஜாநம் விஜஸகம் சவிஜு

சென்றவருஷத்தில் 'ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா' என்னும் நூலை அடியேன் முகமாக அவதரிப்பித்தருளின இந்த யதிகள் இவ் வருஷத்தில் இந்த விமர்சகரந்தத்தைப் பரமக்ருபையோடு அவதரிக்கச் செய்தருளாநின்றார்.

11. வவவஜா விஸாஸயா கருணயா விஸொவகாரொ
விதாநு சுதூவஸுகவதவநநிவயாநு ஸஸதஜுவ
யநு வொயம்ஸாஸிகவாவவவவ வறித் பூகொழி
யாலாயதி நித்யெயவவொவகாரவவிறா ஜீயாத
ஹஸ்வஸா ||

இங்ஙனே உலகுக்குப் பேருதவி புரியவல்ல அத்யாவச்யகங் களான நூல்களை அடியேனைக்கொண்டு உலகில் பரவச்செய்தருளும் பரமக்ருபாளுவான இந்த யதிகள் இத்தகைய உபகாரங்களைச் செய் தருளாநின்றனாகொண்டே நீழிவாழவேணும்.

12. சுவஸ்யதீஷ்டா யஜிஜோஷாஷெ
கஸம் உபெவம் உவதொ உஹாய-ர்
புராஹ-வெயுஸ்யெயெவிதீவ
யுராயநு க்யுதஜெகூஸுடிவீயக்யுதெ ||

இந்த யதிகள் வெறுமனே யிருந்துவிட்டால் அடியேன் மூலமாக இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ப்ரஸக்தி யிராதா தலால் இந்த ப்ரஸக்தியை அருள்புரிந்ததற்காக இந்த யதிகள்பால் தலை. ல் லால் கைம்மாறிலேன்.

ஐதூவொஹா தரஞவஃபுரயஃவரிவெஃ

சுய இக்ஷுவாயகவ விஜஸ-வரொவிதீய-வரிவெஃ

13. லொக்ஷாவாயகவலி ஸ்ரியஜதி வடிதாம் ஸனியள
ஜூவயா உஷாவிஸாஸுவெதஜயதி வுரூஷ
காரகவஸூர் ராயாடி லொக்ஷாவாயக வாவெ
டிய நவூஷகாரகவஸூர் வடெத யானாரொ
களயயாவா வுயிகரண தமெவபுரவிள தமெ
தக | † († ணதஜிதிவாராநுநிஷெ-ஸ் ; வுரூஷ
காரகவவாயகவெதியாவக.)

பிராட்டியும் தனியே மோக்ஷாபாய மென்பார்க்கு ஒரு விண் ணப்பம். பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமுமுன தென்று நீங்கள் இசைந்தே யிருக்கின்றீர்களன்றோ. இருளும் ஒளியும் ஒரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் ஒருவயக்தியில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கமுடியாதுகிடர்.

14. உபெகூஸ்ய-புரஹெ புரவதி சஉறாவி ஸுயம்
விஷுவெசு தஹெஷா கவூஹெதொவ-ஹதி

வாஸுஷகாரகியாகஸௌராநு யதிஹிவஹுதா
 துஃ ப்ரஹவதிவாஸுஷௌ டாவநாஸ-ப்ரயாவஸு
 ஸுாஸ்கிஃ மௌஸௌவாஸீதஹுஹ. விஜுஸதி ப்ரா
 ஜுமௌஷீ நகஸாஸு ||

எம்பெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்திஸாம் ராஜ்யத்தை
 அருளவல்லளாகில் இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைத்துத்
 தவனவேண்டிய அவசியமே இருக்கமாட்டாதல்லவோ? ஒரு
 பொருளை ஸ்வயமேவ அளிக்க ஆற்றல் பொருந்திய வயக்தி அப்
 பொருளைக் கொடுப்பிக்க மற்றொருவரிடத்தில் ப்ரயாஸப்படுவது
 மிகவும் அவசியமற்ற பணியல்லவோ? இஃதொன்றை மாத்திரம்
 பண்டிதர்கள் பராமர்சித்தால் போதுமே.

15 சவாஜுக்ஷு ஹவாதி-உதா கஸுணா நாராயணா
 வெக்ஷயா மக்ஷானவவிமக்ஷணேதி தஜிஃ ஸவ-
 துஜோவாஷுதெ வெஸுஷா ஸாயிக்ரதிஃ கஸுதொ
 விஹத ஸாதஜுஹுண-ப்ரஹாரஸுாரெவடக
 கியாவஸு நிரதா ஸ்ராஜுதஹொ வினூதாடி |

நம்மைப்போன்ற ஆர்த்தர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானை விட
 ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கே காருண்யம் கனத்ததென்பது விவாதமற்ற
 விஷயம். இத்தகைய காருண்யமுள்ள பிராட்டி தனக்கே முக்தி
 பளிக்கவல்ல மயும் இருக்குமாகில் தானே அளித்திடாமல் நிரங்
 குஸ்வதந்திரான பகவானிடத்தில் புருஷகாரம் செய்து மன்றாடு
 வது ஏதுக்கென்று சிந்திக்கலாகாதா?

16 நஜாதாவிஹிஸுரஃ வாஸுஷகாரக்யுத்ஃ ஸ்ரீதஃ
 ஸடாவி கஸௌவதகஸு ஸுயதஹுவி ஸ்ரோஷுதெ
 தஜெதஜிபீநவஸு விஹதவக்ஷவாதயதெ
 ப்ராஜுஸஸிவெவிபுஃ ப்ராஜிசசவஜுஸுாஷுஸெ

எம்பெருமான் ஒருநாளும் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கை வைப்ப
 தில்லையென்றும் இத்தொழிலை எப்போதும் பிராட்டியே நடத்தி
 வருகின்றாளென்றும் ப்ரவித்தமாகவுள்ளது. இதனை ஊன்றி

17. லோக்ஷாஸ்தம் வஸ்து தாவதூரவிஜநியபாதததிஸ்தாரிக்
 சுவாச வனகாகிந்ரா நயக்ஷ்ரா வஸுகரவிதரணம் பொஹ
 வீதீதிஹெதொம் ஸா ஸ்ராதஞ்ஞாநிதீதீவபுஹதி வு
 ருஷகாரகியாததூரகம் தஸ்யாநுக்ஷீரூபாயொஹவி
 துமீயுதிதி ப்ராஹு ரொதஸஸாயு

18 உத்தரம் அங்குலாபிகதா யா கயிதா ஸா
நெவாகெஷ்வொ ஸாடிபாஸீகரணாஹ்யா
விஷ்ணுக்ஷீலாபிகதா . யாம் நிஜவத்ஸூ
ஷாயதே ஸா வாஜியயாத்யா நஹவீதி ।

19 ஸீயெ வலுநுதவனவம் நிஜமாய்பா
 ZZய துசுயசு ஸுரவிதவாண்டிஜகாபிசு
 யொசெயெவம் ஸுசுதவசெதவசு
 விசுரநு ரொஹம் கொவி நமஸுநிஹ நுநு

தனக்கே ஸொந்தமான பொருளில் தன் மஹிஷிக்கும் உரிமையை ஏற்படுத்திவைப்பது உலகத்திலும் கண்ட விஷயமாதலால் இது கொண்டு ஒரு விவேகியும் மயங்கவொண்ணது.

20. தஸ்யஸொ நவ கஸுநெதி வத்ரிதூஹிஸு-திஷுரவித ஸூாதனூர விஹுரஹு-தொ நிஜவெடி ஸ்ரீஸூரிக்ஷம் யயா ததசு ஸ்ரீஸு-வெரிஸு-மரூராயதூதா ஸிஷுயாஹிதேவம் நிமரினூதேஸிகுமிரா ஜாநநவஸு-யஸூர டிதூ

நதஸ்யஸொகஸுந * வதி-விஸுவஸூ-தேஸூரடி * இத் யாதிச்ருதிவித்தமான நிருவாயிகவவ-ஸூரிக்ஷத்தையுடைய எம்பெருமான் தனது சரக்கைப் பிராட்டிக்கும் உரிமைப்படுத்துவதுபோலவே ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உரிமைப்படுத்திவைக்கிறனென்ப தஸ்வாமி தேசிகன் நன்கு நிரூபித்தருளியுள்ளார்.

21. லிஷு-யாஸி ஸூகஸிவி ஹரிஃ ஸூாஸி-தஸூரிக்ஷசு கவ-ஸூராவூ நிராவஸி-நிஜவூ-ஹவெநெதிதசவடி
“உதே துநீ நிஜிவிவடி-தேஸிகா-தேஸகாஹ்-கூ”
கே-தஸூ-கூ-ஸூ-விஸடி-திநா-தேஸிகே-தே-தாயா-மூ-|

* உதே துநீ நிஜிவிவடி-தேஸிகா-தேஸகாஹ்-கூ * என்பது ந்யாஸதிலகத்தில் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்தியாகும். திருநாடு தன்னுடைய ஸொத்தாகவேயிருந்தாலும் அதனைத் தன்னடியார்கள் இட்டவழக்காசவும் ஆக்கிவைத்திருக்கிறனெம்பெருமான் என்னுமிடம் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸுவ்யக்தமிறே.

22. ஸூாகெ வஸூ-கெ நிஜவடி-கி-நூ-வ-தொ வஸூ-ம-தூ லிஷு யா-தி-வூ-கடி-த-ஹ-க-கெஸ-வ-ஸூ-ரிக்ஷடி-|
வெ-வி-ஸூ-ரீ-லி-ஸ-தி-த-லி-டி-தே-ஸிகா-தே-ஸகாஹ்-கூ-
கூ-கூ-ரூ-தீ-த-ஸூ-தி-ம-ரூ-ஜ-ந-வ-ய-த-த-வ-ஸூ-ய-யி-
(தீ-த-ஸூ-தி-த-ஸூ-ய-தி-ய-வ-ஸூ-ய-யி-)

மேற்குறித்த ஸ்ரீ ஸூக்தியில் “நிஜம்படி” என்றதனால் உண்மையில் பரமபதம் எம்பெருமானுடைய ஸொத்து என்பது காட்டிற்றாயிற்று. * ஷேஸிகாஷேஸகாங்க்ஷீஸநுடிதே * என்றகயாலே அதனைத் தானே ஆசாரியர்கள் இட்டவழக் க் ஆக்கிவைத்திருக்கிறுனென்பதும் பெறலாயிற்று.

23. ஜ்ஞாநீக்ஷாதா ரிபி ரிதரிதி ஸ்ரோஹஷா விஸ்வஹூடா
வாஹுஜாதிஸ்ரயிபிவிஹவாஸுஸூரிதா ஸூராத்மிஷா
மக்ஷாஹம் ஸ்ரோரிஷ்வித நிஹிதாஸூரிதா ஸாஸூராயுதகே
ஸூரிஷ்விதே கௌஸுதிவஸிதம் ரிபிமதஸூரிஷ்விதே

* ஜ்ஞாநீ ஆத்மைவ மே மதம் * என்று பாராட்டிக் கூறிய [ஞானிகளைத் தனக்கும் மேலாகக் கருதுகின்ற] எம்பெருமான் வாஹுஜிவிஸேஷமடியாக, தனக்குள்ளதான ஸ்வாமித்வத்தைப் பிராட்டி பக்கலிலும் ஆசாரியர்கள் பக்கலிலும் வைத்துள்ளுகின்றனென்கிற உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்தால் குத்விதவாதங்கள் தலைமடியும்.

24. விநாயகநீவாஹம் ந ஸிஸிதி ரிபிஷ்விதே
ஹிஸுபாநுபநூஸுமஹாஸுபாநுஷிதஹ
கதொ ரொக்ஷோவாயொஹவதி கரிஷ்விதே
யஹிஸுபாநுபநூஸுமஹாஸுபாநுஷிதஹ

பிராட்டியின் நியமனமின்றி “ரிபி” எம்பெருமான் முத்திச் செல்வமளிப்பதில்லை யென்பது ஸர்வாசார்யஸம்மதமாதலால் பிராட்டியும் மோக்ஷோபாயமாகக் கூறப்படுவதற்குத் தகுதியுடையாளென்னில் இத்தகைய உபாபதவம் ஆசார்யர்கட்கும் கொள்ளலாம்.

25. மக்ஷீஸூரிசுதாஸு ததூஸுணயா மஸுஷிதாஸுஷிதா
ஹிஸுபாநுபநூஸுமஹாஸுபாநுஷிதஹ
கதொ ரொக்ஷோவாயொஹவதி கரிஷ்விதே
யஹிஸுபாநுபநூஸுமஹாஸுபாநுஷிதஹ

உவாயகூவாவூ ஹவத உவா க்வகூஹரோ
நிவீயெதெவெதி ஸுஹணஜவிவெடிஸூ ருமிரடி

* தடினூஹாவாஸூ தூம்நவ்யயமலியதெதூரு திரவி * இத்தயா
திப்படியே பிராட்டிக்கு எம்பெருமானில் அந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது
என்பது இந்தயதிகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமே. பிராட்டியின் உபா
யத்வமும் எம்பெருமானது உபாயத்வத்திலே சொருகி நிற்குமென்
பதையு மறியப்பெற்றால் அழகியதாம்

29 * ஐயங்கெவறெதூஜிவஜெஹுருந-
ந.உக்ஷீதஜீஸோதி விநூஸூதிவ
தயாநா விநூஸூதூஜூ, வதூள
வரம் வாயநக்சொகிராஜஸூநீயா

30 ::உக்ஷீதஜீஸொவாயகூயுவவாயாதிக்காயிடி
ஐதிவிநூஸூவளகயெ-வதூவெதூவெக்ஷிதூ.

ஸ்ரீந்யாய வித்தாஞ்ஜநத்தில் * ஐயம் கெவறெக்ஷீஸொவாயகூ
வூதூயாதிகா * என்கிறகாரிகை ஸ்வாமி அருளியிருப்பது
ப்ரவித்தம். லக்ஷ்மீநாதனை உபாயமாகக் கொள்வதுதான் ப்ரபத்தி
யின் வேஷமென்று இதில் நன்கு காட்டப்பட்டது. * உக்ஷீதஜீ
ஸொவாயகூயுவவாயாதிகா க்விடி * என்று எளிதாகச்
சொல்லலாமாயிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது விட்டது உற்று
நோக்கத்தக்கது. தேசிகள் திருவுள்ளத் தையுணர இஃதொன்றே
போதும்.

31 உக்ஷீஸொவாயலாவபூகடநவிஷயெ யாஜூஸீ ஜெஸி
காநாஜூதணாவ பூவூதி, தடி ஜிதகூதிஷூ லெ
க்ஷூதூம் வாராஸூஜெஹு வாயகூகூந ஸூயவூதூ
டநவிஷயெ ஹெஸதொவா-வி தெஷா ஸுதணாவாபூ
வூதி கிஜுவியவதி ஹொஜூஸூதூம் ஜீவ-தகூ

லக்ஷ்மீநாதனுக்கே உபாயத்வ முண்டென்பதை ஸ்தாபிக்க ஸ்ரீ
தேசிகள் கொண்ட குதூஹஸமும் முயற்சியும் அவரது த்ரந்தங்

களில் ரவிகர்கள் காணத்தகும். தனிப்பட பிராட்டிக்கு உபாயத்வ முரைப்பதில் தேகிகனுக்குச் சிறிதேனும் முயற்சியுண்டா என் பதை நீழி ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32 உதும்பொகலாவெழு மும்புதரரஹவெழுஷ்விதயா
 பூவினெவாரெவா யதிவர. ஐயொளதெவ்வரதாழ்
 கலிகொணெவா யதி வ்யமும்பாயகங்கயம்
 ரஜாயம் வெசெஷ்நுத, பூகடய ஹாலம் . க்யவயா

சதுர்ச் சீலோகீ பாஷ்யத்திலும் சில்லரை ரஹஸ்யங்களிலும் பெரிய ரஹஸ்யத்திலுமுள்ள தேசிகஸூக்திகளைக் கண்ணுரக் காணலாம் ; ஒரு மூலையிலாவது பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வமுண்டென்று ஸாதித்ததுண்டாகில் காட்டியருளலாம்.

33 உவாயகூம் ஠கூழா யடிவூயறாவெயெத நநுத
ஹூவாயகிகூம்ஸூதூத ஹ ஸாயிதூவிடிசு
விஸிஷ றெஸூவெததூவஹிதி விஜானயதி
தூயீஹூவாய- தஹிவறூ யிகூவ-தஹெ

பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வம் கொண்டால் உவாயலிசுவ
 ஷெஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும் அது ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஸ்ரீ
 விசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வம் சொல்லித் திரவேணுமென்றும் வித்
 தார்தம் செய்தருளியிருக்கிற தேசிகனையும் அந்தோ திரஸ்கரிப்
 பதே [இந்த வித்தார்தத்தைக் காட்டாத தேசிக க்ரந்தமே
 கிடையாது.]

34 சுவரீதுவடெ டுய-யி தவூா நி ம ானா
வாய-வெஸா கீல-குரிசனவ வுமிவொபாசு
ராசுஸரிசுசாடிஸாஸு திவி துயாநா தா.
த துபெசுசுசாஸ துமியாயொவரா ரி

இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பலவற்றையும் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகக்ஷா ரகக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா முதலிய நூல்களில் பரக்க எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனாதலால் அவற்றிற் கண்டு கொள்க.

35 ஹரவீகத-பூசுவாதகவிடிஹவாயகவலிதியக
தடிவ்யுமக - ஹுடிஹ ஹாநிசெஷ்வவரணி
மாறா ருக்ஷா விலாவவிவ வரஹவா கிடி ர
விலிஹதூரஸெ-நவஹ வரஹவெதி வுஉவடி.

உபாயத்வமாவது ஹோக்ஷாய-ஹரவீகத-பூசுவ ரூபமென்று யதி
கள் எழுதுவதை அங்ஙனமே யிசைவோம்; சேதநன் ஏறிடுகிற
ஹா ஆசார்யனிடத்திலும் பிராட்டியிடத்திலும் எம்பெருமா
னிடத்திலும் துல்ய ரூபந்தானா? அல்லது வெவ்வேறு வகைப்பட்
டதா? என்று ஆராய்ப்புகுந்தால் துல்யரூபமே யென்று சொல்லப்
போகாது. ஹாஸ்வரூபம் லியோவிலிஹமேயாகும்.

36 ஹரவரஹவெடிதஹுடிஹு வெதுதாவிடா
வுவரஹவெ விஹுதீதி வாரவெடிவெது
ஹாவ-ஹெ ஊமவி ஹவெடிவவ மெதிவெச
ஹா மிராது ஹெரிகொ விநதி மடிஹாஹுத .

ஹாஸ்வரூபம் ஹேடிக்கும்போது தகவீகத-பூசுவ ரூபமான
உபாயத்வமும் ஹேடித்தே தீரும். வரஹபூரண ஹா ஸ்வரூபத்
தில் சிறிதும் வாசி கிடையாதென்னில் இந்த வாதம் தேசிக
னுடைய மடி பாஷ்யஸூக்தியினால் மறுப்புண்டதாகும். (ஸதா
சார்ய ஸூக்திரகஷ்யில் 10 11 பக்கம் காண்க.)

37 ஹியாயா வுதாயாவ வுஹெஷகூது
வரஹவாடிஹ, தாவிஹுவிஹு
ஹொஹ துஹவெடிதாடிஹுஹெ
ஹாஹாவகூதுவி வதூ வரஹ

ஆலிங்கனமென்பது மகளிடத்திலும் செய்கிறோம் மனைவியிடத்தி
லும் செய்கிறோம்; தழுவுதலென்னும் தொழில் இரண்டிடத்திலும்
துல்யமாயிருந்தாலும் நெஞ்சிலுறையும் கருத்தின்வாசியினால் அது
நெடுவாசி பெறுவதுபோலவே ஹாஸ்யாஸ விஷயத்தினுடாம்.

38 உயெ ஸ்ரீஜைவபுக்ஷுநமமும் கிவமநரிதி
 வயவெவாநாயெ-பா மாராவகூடாஸஜு தடிந
 வஜாயாம ஹுடிஸ் யடிவிடிய சூதீய க்யுதிஷு
 புகாஸந்தராதீதுயிஹ ஜீயொகிததிவி

தவயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸிப்பந்தாநுஸந்தானம் செய்கிற விதற்கு ப்ரயோஜனம்யாது? என்று தேசிகன் சங்கித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் அவரது கிரந்தங்களில் பல விடங்களிலும் காணலாமாதலால் நீசனேனுடைய புன்மொழி களின் விரிவு வேண்டாவே.

39 வஜாயாமதஜொ கிவிஹ கயயெதூவிகவரா
 வுஹுதனெவெதூநுபுதி தஜிடிஜாடூதஹ
 சவஹுமவ்யுஜி புணதஜநதாவிநி-ஜவதி
 வுஹெவ்யுக்ஷுத-ஹ ஸ்ரீவஹ வததஜிவிதூவிடியெ

40 சவாவெகவ்வொவயொமொராயா
 உதி ஸ்ரீவடாடி-புரவவஹெஷு .
 ஹுவெ-டிவ-ஹமாராவாஸூ
 டிஷு புரஹ யொவள வடாஜெ ஹுடிஷூசு ||

அப்படி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் யாது? அதைச் சிறிது எடுத்துக் காட்டலாகாதோ வென்னில் 'கேண்மின்' குற்ற மே வடிவெடுத்த நம்போன்றவர்கள் எந்த ஸமயத்திலும் கூசாமல் எம்பெருமானைப் பணிவதற்காகவே பிராட்டி எம்பெருமானை அகலாதிருக்கின்றான். அந்த அகலாமையையே ஸ்ரீமச்சப்தம் காட்டுகின்றது; பிராட்டியினால் ஆகின்ற உபயோகம் இவ்வளவே; உபயோகக்கிரமம் அந்தந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடிதானே யிருக்கும். பிராட்டியினலாகக் கூடிய உபயோகம் இதுதான். இதற்காகவே ஸ்ரீமத்பதம் என்று ஸ்பஷ்டமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதர்ய ராதிகளிலுள்ளது. இங்ஙனே பரமகம்பிரமாக அருளிச் செய்துள்ள தேசிகனையே தஞ்சமாகக் கொள்வோம்.

41 காஹம் மண்ணபுக்ருதிரஜகுமரஹீதவாபே
தெதுதம் ஹாமவதவடிவிஸெஷஷணு
ஸ்ரீவீரராவவமராவி-வ்ருணோதி கீஜ
ஹாகெசுரிதி ஸயஉவெகஷ்ய திபுரவீதெசு

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தசம ஸ்கந்தத்தில் ருக்மிணீ க்ருஷ்ண ஸம்வாத
மாகிய அறுபதாமத்பாயத்தில் ருக்மிணியின் வாக்காகிய *நஹேத
தெவ்யு * என்னும் ச்லோகத்தின் ஸ்ரீவீரராகவீயமென்னும் ஸம்ப்
ரஸித்த ஸர்வாசார்ய பரிக்ருஹீத வியாக்கியானத்தில்
[“சுஹேத-22 துதாரதனூஜாநஹீ, குமரஹீத-உவாஸி
தா, வாடின யஸூலாஸா சுஹம் க்ரு? சுவிஜ்ஜாஸூ ந ஶாம் ஸுத
னூராமவாஸதெ, கிம் து ஶாம் துதாரதனூரம் வம்ருஷகா
ராமாசூக்ஸுக்மா உஜிஸிஷ்டம் சூராதெவாவாஸதெ.”] என்று
பணித்திருப்பதை ஸேஷித்துத் தெளிவது.

42 ஸவ-ஜகஸவ-ஸுதோ ஹரிஸிஹ ஸஹஜேநாதநஃ
புஜேஷ-ஜா டாஸாநு டுஃவாஸிஜாநு வரஹஸுவ
ஜுஷ சுத-ஸுஸோவி காஜ்ய ஸ்ரீவாக்புஷ்ய யயா
வா ஸவதி நம தயா ஸ்ரீரவிபுஜேஷ-ஹ வாத
னூணபுரா தம் ஹஜதிநிவண்ணாவிஸய. நெவ
தெது ।

43 ஐதிஸஜாஹி திரஸாதிஸோஹநா
மராவரெஷுவி^{சு}வெவஜுஹீ-தெ
ஐதி யதிபு^{சு}வரஃ சுருயநவெஸ
விதயவாமிஸராமிரகவிஹ ।

ஸர்வஜ்ஞனாயும் ஸர்வஸுக்தனாயும் ஸம்ஸாரிகள் பக்கலில் பேரன்பு
-வாய்ந்தவனாயுமுள்ள எம்பெருமான் துன்பக்கடலுள் துவள்கின்ற
அடியார்களை இதமநிரபேக்ஷமாகத் தானே பேரின்பம் பெறுவிக்க
வல்லவனாயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை
யெதிர்பார்த்தே பேறு பெறுவிக்கிறுனென்பதுபோலே, அன்பில்

தலைநின்ற பிராட்டியும் முக்தியளித் ஸக்தி வாய்ந்தவளாயிருந்தும் எம்பெருமானே அளிக்கட்டுமென்று கொண்டு தான் அளித்திடுவ தில்லை யென்கிறோம் என்று ஸமாதானம் சொல்லவருவார்களேல் கூறு. இந்த வார்த்தை ஆசார்யர்கள் பக்கலிலும் துல்யமே யென்ப தயதிகள் அறிந்து ஓய்வது நன்று.

44 யாமாநுஷாநக்யுதே வஹதி வஹவரீ யாஜ்யஸீ
யொமூதா தா ஸ்ரீஸெஷா லோக்ஷடாமெ வஹதி
நியதிரிதேவஜாடிதவூரக் யெநாலுதுகுவொ
யிநூலியவவூக்தள லாதநா காரிதாயா லொ
யஸூயாக் கயவா வ்யயமவி கஜமாம கிதாமவூவீ
ணாடி

வேள்வி முதலிய வைதிக கருமங் ளை யனுட்டிப்பதில் யஜமான பத்ரிக்கு எவ்விதமான யோக்யதை யுண்டோ அவ்விதமா யோக் யதையே விஷ்ணு பத்ரியான பிராட்டிக்கும் மோக்ஷ ஸூதானத்தி லுள்ளதென்று இந்த யதிகள் தாமே தம்மால் காரிதமென்று வெளியிட்டிருக்கிற தத்வபோதிநி யென்னும் சிறு சுவடியில் (பக்கம் 17ல்) ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருப்பதால் அதற்கு முரணாகக் கூறவும் மாட்டார். அதாவது பிராட்டி தான் தனியாகவும் மோக்ஷமளிக்க உரிமை யுடையவள் என்று வாதி் கப்புகமாட்டார்.

45 யஷா வதீவிரிஷ வதிரிதிவணீதிய-உஷாரோடி
நீயா தவூக்ஷீவிரிஷொ ஸாரிவூரிஹ நொ உகி
லா ஓஜூடாயீ ஐதேஷாநீஸூலாமெதூலிவிவிதவ
தா யொமிநொந்ஸூலிவநிஸூலாமஜம் மூயாயோவய
தி ஸூலெ செவஷவாஓரா நோம

யோகூடிய லாதூ யாமம் செய்பவன்” என்பதுபோல, ஸ்பட்டியோடுகூடிய நாராயணன் மோக்ஷஸூதன்” என்று ஸ்வதே எங்களுக்கு அபிமதம் என்று இந்த யதிகள் ஸ்பஷ்ட முத்தியிருப்பதால், இதுவே மிகவும் ஸமீபமாதலால் இவ் வுள் விவாதம் வளர்ந்து செல்ல வேண்டா. இப்படியே மேலும் இன்னுள்ளும், பிராட்டி ஸூதா அசைக்கள்ளாள்

46 வெஜானாஅய-ஸ-குதல-புஸ வடியதா யாடிஸொவாய
லாவொ மகூநாநிய-பாய-தெ ஹொயதிவர லவதா
தம் யம் துதூவொடிஃ சுமீ ம-புணாநா ஜநி
லாஹரிதா ஊது-ம் ஹாடி-வாஅம் விஜூவொவாய
தா ரம் ஸ்ரியஹ விபும வாடியுஃ துஜா

யதிகள் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து
எவ்விதமான உபாயத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு உரியதாக நிஷ்கர்
ஷிக்கக் கூடுமோ அதனையாம் நிராகேசுபமாக ஆதரிப்போமாத
லால் இவ்வுபாயத்வ விஷயத்தில் இனி விவாதம் பழுதேயாம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம் முற்றிற் .

சுய வஹ வஹநாவாடிந விஸ-ப வர

துதீய வாரிவெடி ॥

47 சவஸூ க்ருதெ-புரெயம்-புஷுத-யதுடிவாரீமூஹு
ஸ்ரீகொழியாமுயிநஸெதவி ர சிவரா-புஜநயெயடி

இந்த க்ரந்தத்திற்கு முழு நோக்கான விஷயத்தைப்பற்றி இனி
விவரிக்கப்புகுந்து யதிகளின் திருவுள்ளத் தத் தெளிவிப்போமாக.

48 ஸ்ரீ நுகுஹரணாவிதி ஞாநெ
லஹ-பநாக லிவஹநாவடிவாயுதே
உஜெஸூதா ஹவ வ-ணாநுவகூதெ
விஷொ வர-ஹரணயொ , நவாந ஸ்ரியொவி

49 ஊதெவம் லட்வாடிவூதிமூரம் ரெர ஸாபு
டாயகூணெ பூரவொ யொய-பு காஸ-மூதிதஹ
வலள தம் பூதிஷாவயன சுஹநாஅர-பவாடி
நாஜமூஹூரய ஸஷ்வாஅ, தஜெதக் ரெய
ய-பவாஹூடிஷெ சுதிவந ஸஹஸா-டி-டிஷ-நா
மூஹெண

தவயத்தில் “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணேள” என்று திவ்வநானை
 வுரணவடிபுயொமம் காணப்படுதலால் ஸுரணவுரணமென்
 னும் காரியத்தில் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்குமாத் திரம் உத்
 தேச்யத்வம் ஏற்படுகின்றதேயன்றி பிராட்டியின் திருவடிகளுக்கும்
 அது ஏற்படவில்லையென்று ம்ப்ரதாய பரம்பராப்ரப்தமான
 அர்த்தத்தை ஸ்ரீபட்டர் முதலானர் அஷ்டசீலோகி முதலியவற்றில்
 ‘நஸாநாம் ஜமதாபீஸடிதாம் திகுநவாயாம் ஸ்ரீயம் ஸம்
 ஸ்ரீது, சுஸ்யனொலிதாவிமமுணவஸு ஹரொர்வீ லவெஷா
 வாயதயாகுஸ்யெ” இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளினால் வெளியிட்
 டருளினார்கள்; அதை ஆச்சார்பிள்ளை தமது ரஹஸ்யத்தில்
 சரணங்கள் இரண்டென்னவொண்ணது, நாலென்னவேணும்”
 என்கிற ஸுஸ்பஷ்ட ஸ்ரீஸூக்தியினால் அருளிச் செய்தார். சாஸ்த்ர
 வுணர்ச்சி யில்லாத சிலர் இதனைத் துஷித்துப் போந்தார்கள்.

50 தடிஷணம் ஸாஷ்டவயாதினுவீ
 த்ஷவாலிரநூஸு க்ருதிஷ்வாலு
 ஸஹஸீதம், ஸம்ப்ரதி டிஸ்யாஜம்
 ஸாஷ்டாயஸ்வாரம் யதிவயத்ருவெஷு!

அங்ஙனம் துஷித்தது சாஸ்த்ர முறைமைக்கு இணங்காதது
 என்னுமிடத்தை அடியேன் வேறு க்ரந்தங்களில் நன்கு நிரூபித்
 திருக்கிறேன். இப்போது யதிகள் உகந்தருளுமாறு சாஸ்த்ரார்த்த
 ஸாரம்ஸங்களை யெடுத்துக் காட்டப்படுகின்றேன்.

51 மக்ஷா யொமஜுஷீஸரொ வடிவதுஷாஜுக்ஷவாமு
 ஷணம் கவாடிக்ருயதெதிவினநரதொ யொமீஸரொயம்
 யுவம் ஸனாவெநமரீயவா கவமிதொ டுரொ
 டுஷிஷாஸிதம் வடுவடாயஸடி கிலகிலமிதொ
 லாவஸுதுவஸு க்ஷணாஸு ||

பிராட்டியோடுகூடின எம்பெருமானுக்கு நான்கு திருவடிகளைப் ப
 யவனாக இருத்தல் குறையற்றதாகையாலே அதனை ஏதுக்கு நாம்
 துஷித்தோமென்கிற அநுதாபம் இந்த யதிகளுக்கு உண்டாகி

* ஸுலஸூரோ நவஹுஸு ஸுஸுஸூரோ மவவ நாநாஃ ப்ராயாநஹி
 சூநாநுஸாரிஸுஸு * என்கிற அந்த நியாயத்தை அவசியம்
 இசைந்துகொள்ளவேண்டியதாலும் ப்ரகூதவிடாஹஸ்தலமான ஹுயத்
 தில் நாராயணனுக்கு ப்ராயாநுமில்லையென்கிற வ்ரஹம் அசைக்க
 முடியாததே. அந்த நியாயத்தை இசைந்தும் பலனில்லையென்றபடி.

55 ப்ராபாநுஃ ஷ்ஞரதௌ ஶரணமதவிதிஜ்ஞாநமாலாய
 ஸஞயவாணீதூம் நாஜ-நீயம் வித கிரவிஹி ஜ்ஞாது
 ஜீஷ்ட தஷதசு ஸதூவெவம் ஹுகாணௌ ஸுஸ
 வஸுயியஃ கஸூவிஶாஶஸஸூ ஶூஹாரம் ப்ராஜ்யம
 ஹ-ஃ யகிரவிதஸௌ கிரஸுதௌகஸாசு ।

அயத்தில் ஶரணத்திற்கே ப்ராபாநுமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து
 கொள்வதற்கு அதிகபாண்டித்யம் தேவையில்லை' சிறு மாணாக்க
 னும் இதை எளிதில் தெரிந்து கொள்வான். அப்படியிருந்தும்
 வீணாக மருண்ட ஒருவர் எழுதிவைத்த பேச்சைப் பாதுகாக்க இந்த
 யதிகள் பாடுபடுவது ஏனே?

56 ப்ராபாநுஸூவிஶாரம் தவிஃ ப்ரவிவாஶயிஷவ உவரீ
 ஷாசு ஸம்ப்ரதி வஹுவஶநஸூராவாடிந யிக்ருது
 வஸஷ்வம் ஸூஷ்ஃ

ப்ராபாநுத்தைப்பற்றின இந்த விசாரத்தைப் பிறகு எடுத்துக்
 கொள்வோம்; நாலேன்னவேணுமென்கிற ஸ்ரீஸூத்ரின் பொருத்
 தத்தைப்பற்றி இப்போது பேசுவோம்.

57 ஶுஶாவிஷுஸாஸதொ யதி ராநாராயணாவிது
 ஷாரஞவாஸிக்ருதி தஹி-தநியுநமம் ஶூரஹி
 யுமஹிக்ரு ஸூதெநவிஸௌணாடிமவத, வுக்ருய
 ஸௌரணவூராவாதெந விஸௌஷாதுமவடிஶு
 கிரொ ரவிதா

58 ஷதூய வ-ணகருாகுஸுரா ப்ரதீயம்
 ஹாஹா விஸடிவெ விஸுஷிதாஸ
 ஸுஷுஷுஹா தவிடி ஷுத ஷுதாவசு
 ப்ராணிக்ருகுதுகிநு ஸுணுஹா யதீஜ

தவந்தவ "மாஸத்தினால் ஸ்ரீநாராயணன் என்று ரூபம் தேறினால்
 அப்போது இரண்டு வ்யதிகளுக்கும் ப்ராதாந்யம் ஏற்படுகிறபடி
 யாலே ஸ்ரீநாராயண ஶரண வதுஷ்யஸு' என்று சொல்லத்

தகுதியுண்டாகும். அங்ஙனன்றிக்கே பிராட்டியை விசேஷண
மாக்கி நாராயணனொருவனையே விசேஷ்யமாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயண
என்று பிரயோகிக்குமிடத்தில் இரண்டு வ்யக்திகள் ஸாஷ்டமாகத்
தேற வழியில்லாமையாலே விசேஷ்யவ்யக்திடொன்றில் இருக்கக் கூ
டிய இரண்டு சரணங்களை மாத்திரமேயிட்டுப் ப்ரயோகிக்கலாமே யல்
லது விசேஷண பூத ஸ்ரீவ்யக்தியிலுமுள்ள சரணங்களையும் சேர்த்து
நான்கென்று பிரயோகிக்க நியாயமில்லை யென்று மிதஜ்ஞர்களுக்கு
உண்டா க்கூடிய ஆபாதப்ரதீதியே விவேகிகளுக்கும் உண்டாகி
யிருப்பது வியக்கத்தக்கதே.

59 வடிவயஜுஷொ ஹரெ வடிவததுஷயம்நெவவொ
தயாவி வடியம்மலாக்ஷயாவஸெதெ ஹரள। வது
ஸரணஸாஸிதாவஸஹிதி கயம் டுஷுதாசு?
விவெகூலிடிஷய்யெ யதிவராநு வ யெஷெவஸஹ

இரண்டு திருவடிகளையுடைய கேவலநாராயணனிடத்தில் நான்கு
திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்வது கூடாதாயினும் மற்றோரிரண்டு
திருவடிகளையுடைய பிராட்டியோடுங் கூடின நாராயணனிடத்தில்
நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்லுவது அங்ஙனம் பிசகாகு
மென்று யதி ள் வித்வான்களோடுகூடி விவேகிக்க வேணும்.

60 வாராஸய-கருதா நெஜெநிகருயுதூவதீ ஸாய
லிநு. சுதூயூயவதீதி வுஜுதஹ ஸுதூதூரஹீய
தாடி கிவா ஷொஸயுக்ஷணெதி கயயெ? கி வா
வதுயு-க்ஷணெ தூவொ வியஸதியுக்ஷணெதி, த
லிடி மாலவிஜுஸூவதூ ||

61 யுதூ வியஸதியுக்ஷணெதிகயம், நகவநுயெதிவஸ
டம் வக்ஷுஸெவ யதீஸ! நகுநகவஸாஸிவஸுதூ வா
டிநிஜி, வாராஸய-கருவிஸெஷுகவவஸுவிநு
கயம்வியஸதி ஸாஹாரொவடதாதிதீவ விஜுஸநு ஜூ
ஸுஸுயாதுளவிதீடி

ஸ்ரீவமீமாமனைபோடு கூடின உத்திரமீமாலை எத்தனை அத்யாயங்
கள் கொண்டது? என்று கேள்வி கேட்டால் எங்ஙனம் விடை

சுய அம் அஸௌஸஸஸஸ விவாரவாரிஜெஷ்டம் உ துயுஷ்டம்

65 உயெயுபூராவம்மிகீ உயபூரவணீதாநாம் பூரொஷீ
பூஷ்டுயதெ, வரவூரது பூரூரணவிஷயெ மதி.

66 ஸ்ரீஸ்ரீஸர உரணவதுஷஸாவிநாவி
தூதூவெவிஷிஷவஷுமநுநெவ
உதெஷவம் திரவிஸஸயாந வணஷ
பூஷ்டுவுஷா லவதி வஷிவிஷொ தூரவஸக |

67 தாஷுஸெஷாஷூர ரஜாயஸூரணயுமயுமம் ஸ்ரீயர
ஸூரவிதஅக வரஜாஸூசுவார உதூஷுமலிஸலவி
தூ வொயநவஸூபூணரவீ வாவெவாஹீ ரஜா
யா சுய உ லமவதொ அாவிதீதூ பூவொயொ
மெயதெநாசு கிம் வாலவிதூஉலிதி பூஸூவ
ஷொஉவயெயம் ||

(ஸ்ரீம் ர யண) எ ன்மல் (ஸ்ரீநாராயண) எ ன்று அம்அனாச்
சொல்லிவிட்டா அப்போது ததநயித ர வரணவதுஷய
பூதிவாஷம்ப ணினால் குற்றமிலை எ ன்று திருவுள்ளம்
பற்றி யிருக்கிற யதிகளை ஒ ன்று வினவுகிறோம் அதாவது
ஸ்ரீநாராயண வரணவதுஷயவணை * எ ன்ற
, ஸ்ரீஸூ வரணவதுஷயவதீ, நாராயணஸூ வரணவது
ஷயவாநு' எ ன்ற பூதிதீயும் யாராஹமா வுண்டாகலா
மற்றோ? ஸ்ரீகு இர டெதிரு டி எ ன்றாய னுக்கு இரண்டு
திருவடிகள் 'தே வொயமு டாகுமென்று நியமம் சொல்ல
முடியுமோ? எ பது வினா,

68 மகூஷ்வதாயவதீ லமவாஸூவாஷ
அம்அாஸூ தூலிஹிதெஸதி நாசூவொஷு
ஸூரஜெஷ்பூயொமகவநா லவதுஷுதூரூ
நிஷுஷுஷு வொயநி திநுலவெசுகடாவி |

ஸ்ரீ வரணவயவதீ நாராயணஸூ வரணவயவாநு
என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் இதி வொஷுமு டா

ழியில்லை. இங் ன்றி 'தே * ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவ
தாஷ்டியவனா * என்று ப்ரயோமமானால் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி னென்கிற வெவாயம் நன்கு உ டாகும்.

69 வனகவுக்து: வடியாமயாமம் வவ்வெவெவெவ
தவாசு யுக்தாவொயொ லவிதாஉறுதிதூதூரம்
சுவஸூ உருரெ ஸாஷீஸாகிவ்ரதி விஜ்ரதாஉனி
கெ வெயயுக்தி நெவந்யாயாலவிதாஉறுதிதூயு
வவ்ருணுவனா.

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக் ஈட்டா ததல்
* ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவதாஷ்டியவனா * என் னும்
வாக்மியத்தினால் ப்ரதேசுகவுக்தி 'கு வரணயாமயஸாஸிசுவ
வெவாயமே ஸ்வாஸமா உண்டாகும் ான்று இங்ஙதே பதில்
சொல்லவரு து தகுதியன்று. ஸவத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி 'குமீவ்விடத்தில் இத்த ய பதில் தாது

70 யநயாந்யுதள தநயாவிதிவாமுலயொரவி
தடி விதயாநிததாடி நவிவொயயகீதூவநள
நவதெடிஹ கொவிஸுயீரிதி விவி யதெ

‘வ்விர 'டு பிள்ளை ள் யநயாந்யு வவ்வஹர் ள் ' என்று
யநயாந்யு ' ளிரண்டுமே இருவர் 'குமீ' ளதாகச் சொல்லு தாய்
விள 'கித் திருமீற. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யநமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யாந்யுமிருப்பதா ச் சொல் தே இ 'கு
விவக்ஷிதமென்று ஒரு விவேக்யும் சொல்லான்

71 ஐஜாஹவதீ வித்யாநெருவெதா
உதீஹவொஹனா கீஜுக ப்ரவொயு
உஜாதீதிவஸ்வினூ நியபாரயநுவநு
ப்ரவொஹாலவகெவஷ வஸூராவிவயபு:

ஐஜா ஹவதீ யநயாந்யுஸஜ்ஜிஜனா லகுயாஷ்டாடி
ன்று ப்ரஸித்தமா ச் சொல்லப்படு' ன்ற வா 'கி ப் எவ்விதமா
வொயுத் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ர்'துதெளி

ழியில்லை. இங் ன்றி'தே * ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவ
தாஷ்டியவனா * என்று ப்ரயோமமானல் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி னென்கிற வெய்யம் நன்கு உ டாகும்.

69 வனகவுக்தே: வடியுமயாமம் வம்வெவெவெவ
தவாசு யுக்தாவொயொ லவிதாஉருதிதூதூரம்
சுவஸூ உருரெ ஸாஸீஸக்திவ்ரதி விஜ்ரதாஉகி
கெ வெயயுக்தி நெவநாடியாலவிதாஉருதிதூயு
வவூனுவனா:

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக்க ஈட்டா ததல்
* ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவதாஷ்டியவனா * என்னும்
வாக்மியத்தினால் ப்ரதெகவுக்தி'கு வரணயுமயாஸாஸிசுவ
வெய்யமே ஸ்வாஸமா உண்டாகும் ஂன்று இங்ஙதே பதில்
சொல்லவரு து தகுதியன்று. ஸவத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி'குமில்விடத்தில் இத்த ய பதில் தாது

70 யநயாந்யுதள தநயாவிதிவாமுலயொரவி
தடி விதயாநிததாடி நவிவொயயகீதூவநள
நவதெடிஹ கொவிமூயீரிதி விவி யதெ

ஂவ்விர'டு பிள்ளை ள் யநயாந்யு வம்வஹர் ள்' என்று
யநயாந்யு' னிரண்டுமே இருவர்'கும'ளதாகச் சொல்லு தாய்
விள'கித் திருமீற. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யநமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யாந்யுமும்ருப்பதாச் சொல் தே இ'கு
விவக்ஷிதமென்று ஒரு விவேக்யும் சொல்லான்

71 ஂஜளஂவதீ வித்யாநெருவெதா
விதீஂவவொஹனா கீஜுக ப்ரவொயு
உஜாதீதிவம்வினூ நியாராயநுவநு
ப்ரவஹொலவகெவஷ வனூராவிவய-ஃ

ஂஜள ஂவதீ யநயாந்யுவஜ்விஜனா லஞயாவூடி
ன்று ப்ரஸித்தமாச் சொல்லப்படு'ன்ற வா'கி ம் எவ்விதமா
வொயுத் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ஂ'துதெளி

புறயொமகயுநாதயா யபிநஜாயதெ தஹிபுதா
வாலாவவி யநயயாணிஸுதஹுதெதெதுவயீ

* ஷெவடிதூ சுஜாயநம்; யஜுடிதூ சுவிடநம் * என்று பிரித்
துச் சொல்லிவிட்டால் ஸங்கைக்குப் ப்ராஸத்தியேயிராது இப்படிச்
சொல்லாமல் சேர்த்தே சொல்லுமளவில் கீழ்க்கூறியது ஊர்ஜிதமே
யாகும். அதாவது இருவர்க்கும் இரண்டும் யநிடமன்று சொல்
லுவதாகவே தெரிகிறதும்;

75 ஐஜாயியஜவாவிதும் நகயஜெஹொஸதூயாக்
சுவளவவநவெவரீதூவமதொஹுமஹாஷாஸயம்
தயாவ உதுவாவிநா யபிஸஜெயாநொதூரி
தூவாவிஹயதெ: யாலுஉநிவஸநா கெவயுடி

76 ஐதரெதரயொமவஜாஸகூதள வதூராவூவி
யாநஜெஷுதிதி புதியநுயதிரெஷதூ ஹாஷு
மிரா புதிவதூஉயம் சுமிதாம் விவடி

அஃஅஸமாஸமாச் சேர்த்துச்சொல்லுவத ஸ்வினையக்கூடிய ருத்
தத்தை மஹாபாஷ்யகாரர் நன்கு தெரிவித்துவிட்டபடியால்
“உதுப்பிற்றக்கே உலயபுராயாநுஸஹமான அஃஅனா
இருக்குமிடத்தில் வாயகமிலை யென்று யதிஸ் கொண்டதும்
உசிதமன்று (அதாவது) ‘ஸ்ரீநாராயண வரண வத்’ ஷு
யு என்றால் பொருந்தும் என்ற யதிஸின் எண் மும் ஏற்ற
தன்று ஏனென்றால் மஹாபாஷ்யகாரர் அஃஅஸுருத்திலேயே
ஆபத்தை அட்டினபடியால்

77 உதுஷுராமாயொமாவவிஷஜெஹொவிதூவமஜொ
யதெஹுஜொதொநயபி, வுநரெதவிவூணுஜெ:
கயெநெகவுகெஸுரணயுமயுமாநுயகயெதூவள
ஸங்கா துயூர உதுவி வுதிவாவதுவிவவா

உதுப்பு இருந்தாலும் இராமற்போனாலும் பலன் தல்யமென்று
நாம் நிரூபித்ததை இன் மும் வி ரிக்கிறோம். ஒரு வ்யதிக்கு
நான்கு காள் எப்படிக்கடும் எகிற ஸ்நையாது உதுப்பு

உள்ளபோதோடு இல்லாதபே தோடுவாசியற இரட்டு முயிலும்
வினையக்கூடியதேயாம்

78 உதுவிவதி விஸங்கா யொறிநொவூ ஞுவிவா
உதுவிநவதி ஸங்கா லாஷுரஞ்ஜா நுஷஸி-
ஹ நிஜ ஹிஸாயிம் ஸாஸ்தி வூவ ரொ
யதிரிஷவயதூநொராமெ நியதூ

(எப்படி விளைகின்றதென்றால்) உதும்பு இருக்கும்போது (அதாவது ஸ்ரீமந் நாராயண என்றபோது) உரணவதுஷ்டயஸாஸிஷ்வ ப்ரதிவாடிநம் என்ரு பொருந்துமென்கிற சங்கீத யதிராஞ் குள்ளது உதும்பு இல்லாதபோது (அதாவது டெவடிது ஜகததுள, ஸ்ரீ நாராயணன் என்றும்போலே அஃது சொல்லுமிடத்தில்) ஸ்ரங்கீ யுண்டென்னுமிடம் டிரிபுதஹாலாஷ்ட வரிசம் இவ்விடத்தில் நமது அபிப்பாயத் த விளக்குகிறோம் இதனையதி ள் குறிக்கொள்ளுமெனும்.

79 உதமுதூர் வணாவி ள் றெவெதுநெரு
விதீழ்வவரீ ஸ்ரண்தா வொருவெண்ண
வ்யயெருநெரு துள் கதிமுரவணா
விதி பூரவ்யயெருநெரு வ்யயெருநெரு

80 ததொநெநு நவாகெநு ந ஸங்காநிராஸம்
கடாமிதறிஸெநு த துநுநெநு
வதுஸாடி யுதூவிளெநெ துநெ தூ
விதி ஸெநாடிநெநு பூஸிஸெநு வஸெநு

81. ஸங்காயாததி தளவீஜஹயது வஸஹத
புவிவிபாதகுதவஸஸா வரிஹாஸ்கவிஜவெசு

* வெகு வெகுள வதமு ஸாவணா * என்று இதை
 டேட்டுமவன் ஸாதானுக்கும் மைதானுக்கும் தனித்தனி எதனை
 க்ராமமுண்டி' என்கிறார். யய டந்தேதீருவன் இத்
 சன்னைக்குப் பரிஹாரத் தஸுபுபுரீதிஜநகமா வாஸூ
 னாரத்தினுல்தான் அவர் அடயுவும் * வெகு வெகு

சூள வதுஸூரணஸாயி மள * என்றலோ ஒரு வ்யக்திக்கு இரண்டு கால்களே உள்ள வாக லோகப்ரஸித்தியிருப்பதால் இது கொண்டு எளிதா மொயம் வந்துவிடலாம். வதுஸூரா வனாள் என்றவிடத்திலும் வதுஸூரணவனாள் என்றவிடத்திலும் ஸூன்கொடியவீஜம் சூல்பமாயிருக்கச்செய்தேயும் பிந்தின ஸ்தலத்தில் மாத்திரம் லோப்ரஸித்தியைக்கொண்டு ஒருவாறு நிஷ்டாவும்

82 உதுஷாடியுதள ரஜாயவாவி
சூலாவாத்ரெத்ரு பூவிரெஷுவஸைய்ய
ரஜாயுதிவிஷுணு துஷாடிநாஸ்
சூலாவாகிரெஷுவெ வெதி வெஷு

83 குமாவதளமுடாயாதகுதெவெரமவியொமயொஃ
ஐதிவெடிதிராவிடநதிவாமமுடாவுயாகு

ஸ்ரீ நாராயணர் வரண வதுஷ்டயஸாவிநெள * என்
னும் வா'யமும் கீழ்ச்சொன்ன ட்டீனாயில் பூவிலிவனாபெவ
பூதெகும் வரண வயஸாவிசுவ வொயத்ததத் தர ல்ல
தாகும். [நதுஸவஸகெடுதியெய்யு.] * ஸ்ரீநாநு நாரா
யண வரண வதுஷ்டயஸாவி * என்னும் ஈக்யமும் இவ்
ரே விஸெஷணெ வரண வயஸாவிசுவ த்ததயும்
விஸெஷெ வரண வயஸாவிசுவத் தயும் குறவின்றியில்
வொயி'கி'றது. ஆக இவ் ளவாலும் என்னசொ'லிற்றாயிற்று?
யதி ள் எண்ணியுள்ளபடி துவெஸூமத்திற்கு வராயகசுவமு
யி'லை உதுஸியொமத்திற்கு வராயகசுவமுயில்லை யென்ற
தாயிற்று இதை நன்கு ருணிப்பதே யதி ளுக்குப்பணி

84 சூவிடுவெதா வுநாவிவெராய
மலிவவவவவவ உலிதலிவெதி
புக்குதிநகுநம், வலுவிதலாநம்
யலிவவ வ நரவி வுவிருவெ

புதிதில் இன்னமும் ல் முற்று விசிஷ்ட தலத்தில் பஹுவத்
எ ன் பெருந்தும்' என்றே கேட்பாராகில் தகுதியா
பிரமா தந்த மீ மிங்கு விளக்குவாம்

85 விஸெஷணவிஸெஷ்யொருபுஸதி யவிரிஷ்டஸூத்ரே
யதீஞ் . யதி வஸூ தஜ்வதி லிஷலிஷம் தஜா .
விஸெஷணமவஸூநொ நஹிவிஸெஷ்யவஸூஸூதா
லியாநஜுவிதம் ஹவெழிதிஹி யுஜுதெ யாரணா

(சுயவா வஜ்ஞானாடி)

86 விஸெஷணாஸாவதிபுவஸூதொநுநுபவஸூநம்
ஸாருவஸெஷணவ யத்ரு நாவூ தாஜ்யஸவஸூத்ரே
விஸெஷ்யவ திபுதாத்நாவஸூகீதபுநம் நஜொஷலாக்
டி விவயபுயெதம் தாஜ்யமுகிரெவ ஸங்கநாவஸூடி

(டி விஸெஷணவதிபுவஸூபெக்ஷயா விஸெஷ்யவதிபுவஸூ
நொ வஸூமதூ ஸாரூபஸெஷணதி, தாஜ்யஸவஸூ
நொ விரிஷ்டவதிபுசெவநவூவஹரணம் ஸங்காவஸூதி தி
யாவசு)

யதிகாரின் ஹொஜ்ஜெல்லாம் விசெஷ்ட 'தலத்தி'தானே அ'கு
விசேஷணமென்றும் விசேஷ்யமென்றும் இரண்டு இருக்குமல்லவா?
விஸெஷணவதிபுயான வஸ்துவை விஸெஷ்யவதிபுயா எப்
படிச் சொல்லாம்? என்றுதானே ஆசேபம் கேட இர'டு
ஸ்துக் றும் ஸாருவதம் வெவ்வேறு இருக்குமானால் விஸெ
ஷணவதிபுயானதை விஸெஷ்யவதிபுயாகச் சொல்லுமளவில்
ஸ'தை உதிக்கும்; அங்ஙனன்றிக் இர'டும் சுவிஷ 'து'
ளேயாமாகில் விஸெஷணஸூத்தையும் (விரிஷ்ட) விஸெ
ஷ்யஸூமா வே கூறலம்

87 யுத்ரு வித்ராஸநெதஸூநய நகதாரூபயஜு
அயாஸூ ஹொஸூதீதிபுயொஹொ யதி ஹவதி
தஜா யுத்ருதாத்நாவஸூ லிஷாவெவதிவிஷூ
வித்ருமத வித்ருதாரூபய புஸூயுதெ ஹாந
நூயுக் சுயஸூதி ஹவிதூஜம் ஸங்கநாவஸூவ
யாஸ

* விதுவஹித வுத்ரு விதுக்வ வுத்ருக்வவாநு *
என்றால் இங்கு ஸ்ரீயை யுண்டாகும் விதுக்வ வுத்ருக்வங்கள்
வஹுதொவிஹ்விஹ்ந் ளாகையாலே.

88 வுத்ருவிதுநிதஹ்நு யதிவர. லஜதிவிசுவிதூ
வஜாநெ நெவாதுவடிஸங்கா கூதல தியபிந்
வஜஹி ஸ்ருஜெஹெதசு விசுங்ஸெகக்வயுமம்
தநயஜநகயொஷ்ஸூதம் வஹுலெஹலாவாநெ
தொவிபுஸெஷ்ஸூதிதேநுவஹதாம் பூராவுதெ
வபுக்ாரெ

* விதுவஹிதஃ வுத்ரு விசுவாஸ்ய * என்றால் இங்கு
ஸ்ரீயை யுண்டா வழியில்லை ஏனெனில் இரண்டு வாகக்வங்கள்
ஒன்றுசேர்ந்தால் விசுவமாகிறது. ஆவே ஹதாவினிடத்திலும்
புத்திரனிடத்திலுமுள்ள அ வஹு மதுர சலிஹ் ளாத
ரல் வாகவிபரிஷ்டாவாநிஷ் ளாக் கு மயில்லை

89 வஹுதொஜந ஸுதாராவியுதொ லவதீ திவ
வொவூநகடிபிடி வரணாதகவஹுவிஹ்விந
ஹாபிதிவிபியதெ மூர வுபிநியெ

வஹுத்ரு விதாவாடிவதுஷ்வாநு என்பதும் பாதவே.
பாதெ ன்னும் ஸ்து ஹ்ருவதம் சலிநமாதலால்.

90 ரு வுத்ருரிவ விதுஸூரூவிரவக்ஷா விவக்ஷ
நுகவி தாத வுத்ருயுதஹுஸூரூரிராவக்ஷ
வஹதூஹெசு சுத்ருஹெவதம் வாயஸங்கந
யா ஸ்ரீஜந யதிஸூஷ்ஸூ. ஸஷ்ஷவக்ஷஜதீஹ
வஹுயுமம் விஹ் விஹ்விஹ்

புத்திர அழகிய தலை யுடையவன் பிதா அழகிய மாப்பை
யுடைய என்று தெரிவிக்க விரும்பி * வுத்ருவஹிது
விதா ஸூரூரிராவக்ஷஹம் என்றால் இங்கு ஸங்கை
யுடாகே திரும் சிரமும் உமும் வெவ்வேறு ஸ்துக் ளா, லால்.

91 யுலகாணவஹிதொதூரகாணெ வனி வ லி
ணெ சுதிவமடா ப்ரஸவகுலிஷுதூரொ ர
கீஷுமகு வுமவா நமஸம்ஸூர?

92 ப்ரஷு கா க்ஷிதகு மால வயாபெபொதூர
லிதூதெவெசு காணவய திஷுமடநியதா வம்
பெஷுவ வாயகுதூரடி னவம்தஹிடி விஸெஷ
ணாஸ வயீபெயடவ டு ப்ரயொம வட வஸூலி
தெஷுஹதொநகிலவதிஸொபொமீநு. வாடவூவ

(டு விஸிஷ்டஸுதெ விஸெஷணாஸம் சுஸுதம் செவவ
வூவஹாஸம் சுதடி ஸுதி யதெதா ரஸூஸி க்ஷா
நிஷஷுடிநஸூர)

யுத்தகாண்டத்தோடுகூடின உத்தரகாண்டத்தில் எத்தனை வம்ச
' ன்? என வினவினால் இக்கு வினாவுக்குத் தகுந்த விடை கூற
வேணுமாய் இரண்டு காண்ட ளிலுமுள்ள வம்சம் ளி
தொ ளையே விடைகூறியா வேண்டும்? னவனா, ளிரிஷ்டஸ்த
லத்தி' விஸேஷணம்ஸத் த இலையே யெ'ணி விசஷ
யத்திலுள்ள தமாத்திரமே சொல்லவேண்டுமென்றதுதொலைத்தது

93 படிஷ ஜுஷாஸூரியா வஹிதாஸஸரெ ஹா!
யதெ உதூஸூர ளாஸாவிதாவிஷயகாஷிவஸெஷுவ
வெசு ப்ரயொமநிவயாநுவஹகுநுவஸு ரெணு
குடாடிதாநு விஷகுஷயிதா உதூகொட லிதி
விஸூகி ப்ராஸூஸி

நான் அவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீயாஜ நாயகஸகுகி விஸுவரிஷ்ட வனாஜ |

94 ஸ்ரீஷுஷுநகெஸிகொ நிரும்பவஸூவடிஷுதூவகுலா
ணீ * ஸ்ரெஷுஸாடிஸுர ப்ரஜஸூயி தவூஷாஸ
டாவீமண உதூவஷு ராஷுதாஸ, உஹவம்ந

வெஃபாணவகுரிமபுரம் வுராவ்ராவவிஸ்கெ வ
தலிஃ யொமீநு. ஸம்வினய

95 வதூஸெநெதவெரூ லாவீஸவொதுதாவலிவி
தூசு ஐதிகவிதாசுடகவிலெஹாவூவஷ, தலெ
தஃகதாயதிராடீ

ஆளந்தார் சதத்சீலாகியில் வுஹெஸாழிலுரவூஜவூடி
யிதம் சுவலாவலாவீமணீ என்றருளிச்செய்திருப்பது
இக்கு தேசிகன் பாஷ்யத்தில் “லாவீஸவ ஓளவிதூசு
வதூஸெநெதவெ” என்றருளிச்செய்திருப்பது ண்க.

96 லாவீசும வுஹெநெகநிஷிதி யதூநிவிபுவாஃநூ
ணாம் தாஹூபுநிதெ தநசுவிஹலொஃபுஃவூகூ
ஷுஹெரூபிதூ வதூ யாஃநலெஸிகவலமவாநு
வூவூநகூசெ வரீ ஹாஹனாது ஃவொஹு
புசுஹதிவெசுந கொழி ராயதிஃ

பெண்டிர் லிடத் மாத்திரமே யிருக்கடிய, ல லாவீதம்
இக்கு விஸெஷுலகுதவூஃவூகூநிஷுபாச் சொல்லப்பட்
டுள்ளது. இங்ஹெ அருளிச்செய்த ர்ஸர்வஜ்ஞரான ஆளந்தார்
பாஷ்யமிட்டவரோ விதார்க்கி லேஸீ. இக்கு ஃவொஹும்
செய்ய ரோம்மோழியாலம்யதி ள்.

97 நெவாதுராவி ஃவொஹுகாயபுஹிதி ஸாவீஷ்யம்
வெஹலெசு தஃவூகுதாம் விஹுஷாம்வாஸவூஃவ
யநு, மூநெ நிவயூதாவா னதவூர யபி யாஃ
நாயபுஹணிதள நெவாவூ ஃவொஹுயதெஃ வஹு
ஷூஹிபு நிஜாஃகூ திம் நிஜகரெநெண வூயம்
ஹெதுதி

98 தஹுஹிஹிதூயபூஜூஹீ நதபுநெ விஹொஹ
யிதூஹபுகாநு சுதிவந பூயஸெஷுதிஃ விஃ
ஹுது ஜஹொஜநொ விஃ. மூஸூவாஹொஷ
நெணம் விஹொஹநகூபாவூஹொ ஐஹுஹெத
நெ ர டி.

மேற்குறித்த இடத்தில் நான் அதொரு கூவொடிமும் செய்
கின்றிலேன் என்றுயதி சொல்லுவரேல் இதை வித்வத் கோஷ்
டியில் நின்று பேசவேண்டும். அல்லது தம் தூதர்வது எழுதி
கட்டும். உதாஹரித்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில்
இவர்கு யாதொரு வொடிமும்லையாகில் இப்பொழுது இவர்
களையிட்டேள்ள நிஷ்ரஷ்துலை இவர் தாமே கிழித்தெறிந்தாராவர்.

அது வேறுவிஷயம் இதே ஹவிஷயம் என்றுகூறிச் சிலசு
பய நினைத்தாலும் எந், வாக்காலமும் இங்கு விலைச்செல்லாது

99 ஸ்ரீமீஷம் உரணயம் கயலிவ ஸ்ரீயுக்தநாராயண
வஸுதாஹிஷம் ஸஹ யொஜநாஹம் தஹதெஹம்
ஹி வொடிமதெ டாவீசுவம் ஹநாமதம் கயலிஹ
ஸ்ரீயுக்தவாஹிஷம் ஹவஸ்கெநவ ஸம்மயயு ஜம
தெ? வொடிமததெததுடி

100 யஸொலயொஸுஹொஹொ வரிஹாரொவிவாவஹி
நததெதுகதரஸுஹொடி ஹதிநீதிமுக்தியுக்தெ.

ஸ்ரீயிடத்திலுள்ள இரண்டு திருவடி ஸ்ரீமந்தாராய டைய
இரண்டு திருவடி ஸ்ரீமந்தே சேர்த்து ஸ்ரீஹாராயண உரண
வததுஷ்டம் என்று என்னே சொல்லாம்? என்கிற ஆசைபம்
போல “ஸ்ரீயுக்திமதமா டாவீசுவத் த ஸ்ரீவிஸிஷ்ட
வாஸுஹிஷம் த டாவஸுவத்தோடு சேர்த்து ஸவதீ
கொ ஹதயுவமுகு? டாவஸுவ டாவீசுவ விஸிஷ்ட * என்று
எங்கே சொல்லாமென்கிற ஆசைபமும் உண்மையேதிரும்.
மாதாரமும் இரண்டிடத்திற்கும் துலயமேயாகும்

101 டாவஸுவததெவ தெஷ யதிராட் ஸ்ராமெவ தெ
ஸ்ரீதொஜுஹெதா விஷயம் ஸஸிஷுநிவஹெ
ஸொயாஹெயொமஹி வாமஹி உஹாஹெநிநியதா,
ஹாம ர வரஹொதுகுவஹொதுணகிம் ஸாஸுயா
வரணிவிஷயயுக்தியாகி ஹதெஹொஜுகுவாஷுகி

இவ்விஷயத் த ஏற்கனவே நாம் ரஷ விமர்சனைஷ்பில் விளக்கி
யிருக்கிறோமா யால் அதனைக் டாக்ஷித்தருநிநயதிகள் ‘ஆள
வத்’ பி யோகித் விட்டால் உயர்த்தியா என்ன? தப்பு தப்புதான்

ஆளவந்தாருக் கா சாஸ்த்ரவர பு வேறுபட்டேவிமோ என்ன? ' என்று தம்மவர் ளான சிரிடத்தே ராஷித்ததாகவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்

102 ஸ்ரீ ஷ்ரீ ராம நயோபிவயபுமணிதா வெவெஷுஸ டிஷு
ஷணம் ஷுஷுஷம் ஹதயாபவம் ஹ ஹிஷா வது
யபுதொஷுதம் சூவாநாஷுமாரகுதுஷயமணி
தள ஷொஷொகிஷம்வஷுஷண நெவாஸுயபுதிதிபு
ஸானிஷயதாம் விஷநணீநம்

ஆளவந்தாரு டய திப்பஸூக்தியிலேயே இங்ஙனம் சைகறு
மவர் ஆச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியில் சைகறுவது வியப்பன்று
என்று தெளிவது

103 ஸ்ரீ ஷ்ரீ ராம நயோபிவயபுமணிதளயிகாரஸைதுதம்
லிஷெஷுவொலிவலீதி தாம் யலிவஷெ? ஷுஷுஷுஷெ
தஷுதெ தஷுதம் யாஷு நயோபிவயபுமணிதள
ஸாபுஷயீஷுஷுஷுஷு யுஷுஷெதலி லாதிவெதி
லமவது பூஷுஷுஷுஷுஷுஷு

சுழை(101ஆம் சுர த்தில்) நாம் தெரிவித்தநஷயம் பொய்யான
தென்று இந்தயதி ள் ஸாதிப்பரேல் ஷுமித்தருளே ஷுஷுஷுஷுஷு
பிரார்த்தித்தவிட்டு ஸ்வாமிந், அந்த ஆளவந்தார் ஸூக்தி பிழ
யற்றெ, ஷ்ரீ தேவரீர் குத்திரு ள்ளந்தானா? என்று கைப்பி
ட்டு வினவுவேன்.

104 சுஷுஷுஷுஷுஷு வரலாஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஸ்ரீராம பூதிஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

105 ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

அந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸுத் தியில் நமக்கு யாதொரு அவத்யசந்
யுமில்லை யென்று யதிள் ஸாதிப்பரேஸ் ஷெ ஸ்ரீஸுத்தி
எவ்விதமாக உபபந்தமாகிறதென்பதை ஸாதி' வேணுமென்று
டே ட்பே' அப்போது யதிள் வி டகூறச்சரப்பபடவேண்டியரும்
ஆளவந்தாருடைய அந்த ஸ்ரீஸுத் திக்கு யாம் உரைக்கும் உபபத்
தி யக்ே' மின். அங்கு ஆண் ளிடத்திலும் பெண்களிடத்
திலும் உள்ளது ஞாவுஸூரபயஜுமொன்றேயன்றே; அது சுலிஸ
மாதலால் (சுலோ. 85ல்) நாம்தெரிவித்திருக்கும் நியமத்திற்கு ஒத்
திருக்கையாலே இது ஸ ஸங்கதமான ப்ரயோகமே யெ'ச

106 ஷெவளவொடியிதாயுத் ஸுகவாஸூர்ஜீதிவெ
 ஸுஸுதெ வஸெஸுகுக்ஷிதிஹெதுநாது நியதா
 ஸங்காகுங்கொதிதி சுநெ தாஸுவாகுயொம
 ஷெவ ஸூஹுவிபுஸுஜ ஸுயா தஜாவீஷுயோ
 ஸி ஸ பூதிஹெ நஸுது நொமஹதி ||

பெட் விடத்துள்ள ஸ்தலத்தையும் ஆண்களிடத்துள்ள மேலத்
தையும் விவக்ஷித்து “வாழியிது வாழாவுடன கூவகவவாநு”
என்று பிரயோகிப்பதானால் வஸ்துலேஷம் ஈண்ன யாலே இக்
தையுண்டாகப் பிடிண்டு ஆனால் இத்தகைய ப்ரயோ
மும் ஸாதயேயென்று டொள்வாருமுளர் வஸ்து லேஷமிருக்
வேணுமென்கிற நியமம் அவசியமன்று என்பது அன்னவர்களது
டொள்கையாகும். இதவும் நமக்கு உடன்பாடே. ஆகிலும் இப்
போது இதைப்பற்றி விமர்சிக் ப்புகுகின்றிலோம்.

107 டாஃவதூர் பாஸஹெதி டிதொ வெடானாவஞ்செ
முருரார் யடி கிரணம்புசெந நமதுவடூர்
கெஷ்வவாதெடுவந ததுஷ்நவிபாநுயோலித
ஐதூனெவநம்வவடூர் நாராயைத்திஷுவனி
விஷுவாசநுத் தவிஷுரஃ ||

* **ஸ்ரீயாவஹதூ ஞாம்பதூம் ஸாஸூதழ்** * என்று நயாய வித்
தாஞ் நத்தில் ப்ரயோகித்தருளியுள்ள தேசிகனது திருவுள்ளத்தை
ஆழ்ந்துபார்ப்போமாயின் **புக்ஷதவிவாடிஸ்தலத்தில் ஆழீஷடிபம்**
உதிர்ச்சிமிதம் இடமில்லை; ஏனென்றால், பிராப்து பக்ஷல் மீத

திரமேயிருக் கூடியதான ராயசுவரஞ்சய டுத் த லுமே ஹி
ஷமான வகிசுவத்தோடே சேர்த்து அ யிரண் டயும் வதி
நிஷமா க் கூறியிருக்கையாே இது யதி ளி ' றென் ' கு ரதி
ராகும். இ ' குச் சொல்லே ' டிய விஷய ' னைப்பற்றி ரத் பரீக்ஷா
என்று தனியே ஒரு ' ரந்தமியற்றியுள்ளேனாதலால் அது ' டி
றெ ளி

108 கிவஞயம் யிதெநவஸ்யவிரெணை மாஃ ஸ்வஸூரி ாம்
விதெநிக்ஷிவ நிவிடுவாதகணிகாம் ஸங்காங்குரொ
நஞயநீடி வனவனுபுகுதஸூறெ வரணரஞ்வா
றெடுகுறெஹெதொவடுராசு ஸ்ரீயுக்ஷே லமவது
ஹொ வடிவதுஷாஜுகவ ரமக்ஷதா ||

பலசொ' வி என்? நாம் 80 ஆம் சுலோ த்தில் தெரிவித்த நியமம்
சிக் க் கொள்ளத்தகும். ஆ வே வி ராத ' தலத்தி' ஸ்ரீரூப
விசுஷணத்திலும் ராய ரூப விசேஷபத்திலுமுள்ளதா ச்
சொ' லப்படுகிற திரு டி யெ ' னும்வந்து விட' வினமேயாத
லால் ஸ்ரீ விசுஷ்டநாராயணனிடத்தி' வரணவதுஷயவது
வெ ஹாரம் பண்ணுவ பொரு' தியதேவ ' றுறெ ள் .

109 ஸ்வதீக்ஷெதெ நவதீக்ஷெதெ 2
வெஹொவிடிஜாநா கிரெகெவஸவ்ஸா
ஸ்வதீக்ஷெ தெ அிதா2ஸ்ரீதிவாணா
ஸ்வதீக்ஷெ கஸூஸூ ஸங்கா யதீநு

110 ஸ்வதீக்ஷெதெ அிதா ய ஜெதெவெசு
ஸ்வதீக்ஷெதூஸ்ரீஸவ்ஸா காவூசு
அிதாவா வத ஷு' ஸிவிதெஷு ஸ கா
வ
வஜோயு ' ஸாஸ்ரீஸவ்ஸாவி நவூசு

சுய ன்ளவிதூவூவூவநவர ஷ வரிவெஷ

111 ஸ்ரீ தெநவியெஷணம் லமவதிநூவூ கிசையும்தெ
விஷ்ணுர்வாடியுமம் யயாஹிஸரணம் தவசுஸிரியொ
வீதூயு சுயுஷ்ணாரயிதும்கிறெதிலவடியாநா
வூவியும் தம் தவியுஷ்ணாரணதெதடிதூத் சுயம்
வியெஷுஷ ஹகுக்ஷிவிநா

எம்பெருமானு டய அடியினைகள்போலீவ பிராட்டியின் அடி
யிணையும் உபாயமென்று தெரிவிப்பதற்ாகவே த்வயத்தில் ஸூபத்
பதம் என்கிறொள்ள வெற்றிபெறவேணுமாகில் சரணபதத்
தி மேல் பஹு சனமிருந்தே தீரவேண்டும்

112 ஸ்ரீவரணயுகூநாராயணவரணாவிதூவூ யடி
வூஷுஷி லவடிவிதையுஷிவிசு காரணமுவவாநூ
யா நததிவி.

113 தாடிசு ஸூவெ வஹுசுவம் வரணவஷாவரி நக
ஸிஷிஹ ராசெஷசு யதூதூ காங்கிததெதசு
ததூத ஷுஷிநிபூயதாம் நிவூணா |

114 வீதாவதெதராவவவரணள லரதொநிவீயயா
ராவ டதூகூதவூ வீதாவாநிவீயநவீரி
த வூஷசுசுடி

115 வீதாவாடிவதெதள ராவவவாடிள நூவீயயஹ
த ஹதூதூதூ வதூணடாம் வாடிநாடிவி நிவீ
யநம் வூமடி

ஸ்ரீசரண ளோடுகடிய நாராயண சரணங்கள்” என்றிருந்தால்
யதி ளுக்கு இஷ்டஸித்தி செவ்வனையாகும். த்வயத்திலோ அப்
படியில்லை நாராயணன் ஸ்ரீஸமேதன் என்றிவ்வளவையுள்ளது.
இதனால் இஷ்டஸித்தியுண்டா ராது பரதன் ளேதாஸமேதனான
ரா வனு டய திரு டி ளை ருடினா ன்றால் ளேதாயின் திருவடி
ளையும் ருடினதா ப்பொரு கறலாகுமோ

116 மூரொஸுடாரஸுநிவீஸுபாடாவிதெதுத டா டா ய
கூதம் பூஸம்மம் ஸவபூதநாவூது நஸொல
தெலொம் தஜாவிகாஃ விஸகீகரிஷெஷு ||

117 ஸடாரஸெதுதஜூதவிவவதொ டாரஸவியெ
உகார கெஷாணீஸொ உநிவடநிவீலாதிதிவாடி |
வமெசு, வனவம் பூஉதூதவிவவ தஜூவி கஜொ
வஉகஷம் யாஜாயாமகூதிரிவம் வமெநொநூதயிகூ |

ரகுவம்ஸத்தில் மூரொஸுடாரஸுநிவீஸுபாடா என்ப
முள்ளதேயன்றி பாடாநு என்றில்லையே எ ஂ று டெ ஂ டு ப
ணுகேவாதம் பய ந்றதேயாம். ஏனெனில் திலீபன் வலிஷ்ட
முனிவர்க்குச் செய்த பாதபீடனத்தை அவருடைய மனைவியின்
முன்னிலையில் செய்தான் என்பதுதான் (ஸடாரஸு) என்பதனால்
கிடைக்கும் ஆசார்யபத்திக்ஷம் பாதபீடனம் பண்ணினான் என்று
தேருது இவ் ன்ணமா வே த்வயத்திலும் பூநீமத் பதத்தினால்
பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணு
தாகமாத்மிர பவிக்கும். வேறுவிதமான எண்ணம் பழுது

118 வனதாவதெவாதுதிதொயி ஂகிம் வயுப்ரகீக்ஷு ?
நவந் பூதீக்ஷா ஐதூஸுதெ வெலிடிஸெலிஷு
நொவாயதா பூவடியொவூ விகெஷு

119 ஸாரதூஸு ஹீவதெஜூரணயொலபூது வ
வாதெதிவெசு நா ரதூர்விநிவாத வுலிடியா
தெஷா வவொவெவரீ ஸாக்ஷிகு்வராமூ
ணாதிஸலிவெ நாமூசு, தஜெவூராரவி ஸூரெஷு
தெவ நகஜூதா வஹுவொவஸூலவெசு
வாடிமூ

பிராட்டியின் முன் ிலையில் நாராயண ப்ரபத்தி செய் தெ ிற
வ் ளவு தேறினால் போதுமே வேறொ ிற தேறவே ிய
தில்லையே எ னில் அப்போது பிராட்டி கு உபாயத்வமென்கிற
பேச்சு இல்லையாகவேண்டும். மந்திரியோடுகூடின மன்னவனு டய
இரண்டு ள் ளில் சேவ ன் விழுந்தா டெ றால் மந்திரி ி முன்
னிலையில் (அதாவது மந்திரி பார்த்து டொ ிருக்கையில்) மன்

வன் அலில்விழுந்ததா ஏற்படுமேயன்றி மந்திரியின் அலிலும் விழுந்ததா ஏற்படாது. அப்படி ஏற்பட வேண்டாமல் நான்கு ரல் கொண்டு அட்டியேயா வேண்டும்

120 தவழ்வுபெயர்வீழ் ஸரணாவாழ்ந்துதொழொ
 ரணம் வெழிவெழுத தடா வவ்ருகிகருநா ஸு
 டெவ வரா நாஜநி தவாசு வங்க வாவநீ வு
 ருஷகாரசெவ்வரம் திஷ்சீதூறாயெழுவிழி
 வஜஜ்வலதம் பூவாடிதெதிவ்விதது ||

[பொருள் ஸ்பஷ்டமே]

11 யக்ஷநாராயணாவாவவாழி யதிவதெ! ழிவ
வாடாரவிந் தம் தம் தாவனொகம் கிழ நவதத
நொக் ஸ்ரீதெதாழிவாழ்க்கும். கவாடெஷொநம்
யொம்: கியதததி நவஸுத்திதாவெவிஸம் ர
வெவகக்ஷணு பூவொயாடிதி ஸவிநயம் ஜூ
வயெ, தவ வவி

லக்ஷ்மீநாராய னு டய அர்ச்சைத் திருமேனியில் ான்கு திரு
டி னே ஒருநாளும் ஸேவித்ததில்லையா ? எதற்ாக இந்த
கேள்வி யென்னில் லக்ஷ்மீநாராயணன் னான்கு திருவடி னோடு
கூடியவ ஂ என்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகவேயிருக்க இதில் வி ராத
மேன்? என்று ாட்டுவதற்கா வே

122 வவதீகவெ துதுதுஷாடியொழி
துதொவாகுதொவஷுவி லுயாதுவிசெஷ:
ஷுதெஷுநு, ஐதி ஷூபிவாஷாநு யதீநுநு
சுநாயாஸதெஸம் ஸஜெதெயயெயு. 1

123 ஸ்ரீஸக்சுநவியெஷிதெ ந மமவாநநாராயண
சிங்கிஹ ஸ்ரீஉக்சுநவியெஷிதொஷி ததிடம் வஷு
சூராப்யஸ்தாடி சவாப்யஜ்ஜநதாமஸ யாப்யஸ
ஹொடாவதுஷுஷ்யஸம் ந ஸ்ரீஸ்ரீமதுவிவாதி,
முண்ணமுண்ணுரஸுஷுந-ஒவ்வமிதக் ||

த்வயத்தில் 'ஸ்ரீஸநாராபண ரணௌ எ' மூல் ஸ்ரீ ராராண
எ'று இருப்பை, நன்கு ரோகினால் பெருமாளுக்கும் பிராட்
குமுள்ள டாம்பதும் நம்போன்மவர் ளு'கருக்கும் டாம்பதும்
போன்ற ஜாதியைத் திருக்கும் டுவுமுணங் ளுக்குமுண்
டான பிரியாச் சேர்த்தி போலேயாதலால் நாராயணன் நா'கு
திருவடி ளோடுகூடியேயாயிற்றிருப்பது

124 வெவெதுய வசுருது உதுவிஹிதெ வுடுகூராவூ
யொயடாடிசு ஸாஹிதும் ஜமதீக்ஷுதெ நஹி
வாந ஸ்ரீஸ்ரயொவூடிசு ஸ்ரீகணஹரிக்கூ
வெயழி யதெ. ஸௌலாமுதொஜாத விசு தவிநு
வாடி துஷ்டயம் நிஜடிசா வெவி ஷு வெ ,
நஹி டு

பா'ய த்தினால் ஸ்ரீம'நாராயணனை தி ள் ஒரு ல் ஸேவி' ப்
பெற்றால் ர'கு திரு டி ளோடு ஸேவிக்க நேருமியன்றி
இர'டி திருவடிகள் மாத்திரமேயா ஒரு லும் ஸேவி'கநேராத

125 ஸ்ரீயுகூவூஹரெஸதா ரணதா யுகூதிவெடி
வுதெ வுடு தஹி- கயம்ஸி.தம் ஹிவவநம்? தநொ
வவஹ்வஹ உதுகூஷ்வ உடுதிவெடிஹி
வூஹம் ஸ்ரீயுவாடியொ: கூங்கூயாவிரஹாசுவ
யு ஹி வநம் பூரயொஜி யுகூதுதசு

ஸ்ரீம'நாராய னுக்கு நான்கு திருவடிகளேயுள்ளனவாம் என்னில்,
த்வயத்தில் த்விவசனீமயிருப்பது பிசா வேண்டிவருமே என்று
ஆகேஷ்டிக் 'கும். ஸ்ரீசா ' ளு'கு விவகேஷ்டியில்லாமை
பற்றியே த்வி சனமுள்ளதாதலால் ஆகேஷ்டம் அருவ ிரம்.

126 ததாங்கூராவிரஹாநஹீதி ஜமஹ்யெ- தாநுபூதி
பூரூதிதம் மூகூவாடிவிவகூஷ்டெ ஹிவவநம். நஹூ
திதி பூரூகூநெ வனவனூது விவகூஷ்டாநு
வரணாசு வெயாபூயொமாக்கூதெ. யதினூவி
நஹாடிதெயுதெ ஸூராமவிவெகிநு யதெ

த்வயத்தில் உபாயத்வேந வரணம் ஸ்ரீசரண'களிலும் விவகூழித்ந
தா' ' எ'று சொ'னவர'ளை நோ'கியே ஆச்சா'பி'னை

ஆபத்தி றோடுத், ருளிநார். ஆ டே விவக்ஷைக்குத் த றாறு
த்விவசநமும் பொருந்தும் பஹுவசநமும் பொருத்

127 மகஸீவாடிவிவக்ஷணவஸு விரஹாதிதூதிரொவாவஸ
கீ ஸ்ரீஜ்ஞஸூநிவெஸநாசு யஜஹொ ஸ்ரீவாடிகா
க்ஷாவஸுதிஃ? ஐதெஸுவம் யதிவ்யஹுதெ நநுயதெ
ஸ்ரீஜ்ஞஸூநாத்ரஹொ வாயுடகூந நிமஜானகெஸரிக
உவெவயுசுபெராதிதம் தசுவஸா

128 சூநயுடகூநயதி ஸ்ரீஜ்ஞஸூநாத்ரதாவவயுயா
தகெவெவயு வொடிவெஸூதிதிராத்ர லவிஷுதி

ஸ்ரீசரணர்களுக்கு விவக்ஷையில்லாமைபற்றியே த்வி ச. முள்
ளது என்று எங்ஙனே சொல்லக்கூடும்? ஸ்ரீமத் பதம் 'பஷ்ட
மாக இருக்கும்பாது ஸ்ரீசர. ங்களே விவக்ஷியாமஸிநு' வழியில்
லையே. என்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும் த் யத்தில் ஸ்ரீமத்வடொவா
டாநத்திற்கு ப்ரயோஜம் தேசிகன் அருளிச்செப்கிறபடி உணர
வேணும். ஸ்ரீமத் பதத்திற்கு ஸர்வாத்மநா வெவயுடகூந வ.
தாலன்றோ ஆக்ஷேபத்திற்கு அவாசமுண்டாம்

129 விஸெஷணவிரிஷ்டதாபுக்ஷநம் விஸெஷெஷு
யசு ப்ரவிரிஷுதி நதஅயுயாலவதி வாயுடகூ ப்ர
ஸஃ விஸெஷெஷ வெதம் கவந தகியாயொயிதா
விஸெஷெஷுணவொஷண விஷிதி விடா
வாயுடதா

130 ஐஷ்டோலகு பஸுஸூதூ, வவரிஜ நநு வொ
விஷ்டொதிஷுதீதி அாவெதளதம் ப்ரயொமள
கூஉஸஹ லவெதாஉடாஹதம் ஹுள சூஷெ
ஐஷ்டிஅபொஸூடாயதம் வரி நெ நகி ரயொ
மலாகம் லகுவெதாவவிஸெஷம் ப்ர டி திவநம்
வபுக்ஷாசுவஸீஸா।

ஆங்காக்கு விசேஷ்ய' றுக்கு விசேஷணமிடுவது இர' பெடியா
ஸார்த்தமாகிறது. (1) விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே விசேஷணத்
திற்கும் 'ரி'யயி' அ'வயம் தெரிவிப்பது ஒருபடி. (2) அ'னே

சூரியாநாயகியில்லையாயினும் அந்த விசேஷணத்தினாலே விசேஷ்யத்
திற்கு ஒரு அதிசயத்தைக் தெரிவிப்பது மற்றொருபடி. தயாராணி.

* ஸ்வவரிவாரொரா ராஜாஜ்யஷ்டம் * என்ற இங்கு ஐயத்தால்
ராஜாவாகிய கையில் ராஜாவாகிற விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே பரி
ராஜாவிடம் விசேஷணத்திற்கும் கூடுதலாக அந்நியமுடாதலால்
இத்தைய பிரயோகம் முதல்வகைக்கு உதாஹரணம். (2)
* ஸ்வவரிவாரொரா ராஜா வரிஹாவஸந உயிதிஷ்டி * என்
றால் இங்கு அந்நியத்தில் சிந்தனைத்தில் மற்றிருக்கின்ற அர
சு பரிவாரம் புடைசூழ விருப்பவன் என்று மாத்திரம்பொருள்
படுமாதலால் இங்கு விசேஷணம் விசேஷ்யவஸ்துவம் ஒரு அதி
சயத்தைக்காட்டுவது மாத்திரமாக இரட்டாவது வகைக்கு
உதாஹரணமாயிற்று.

131 சூரியாநாயகி விசெஷணம் லவதிவாநவெதீஜ்யஸீ விவா
நகலநா துலோஃ ப்ரஹவதீதி ஸம்வினூதாடி வி
செஷணவிசெஷிதம் யதிவிசெஷ்யவஸ்து சூரியாவ
நாயகி நிரீக்ஷதெ, லவதிதவநிடி தடுதெவ வர

விசேஷணத்திற்கு க்ரி யையில் அந்நியமுண்ட இல்லையா என்கிற
விசாரம் எங் உண்டாகுமென்னில் விசேஷண விசேஷ்டமாக
ப்ரயோகிப்பட்டிருக்கிற விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியையில் அந்
வயம் எங் ரா ப்படுமோ அக்கேதான் விசேஷணத்திற்கும்
சூரியாநாயகி இல்லையா என்கிற விசாரமே ப்ரஸக்தமாகும்.

132 ராவஸஹிதராயவ்ரணத ஐத்யூதீயெதவெசு
சூரியாநாயகி விசெஷணத்தெவஸு விசெஷ்யதெதூ
தம் விசெஷணவீஹ கிலவதி தசுசூரியாயொம
லாமிதி ப்ரஹவதிபு வம் ஸுயமணெ விவாரொ
டிய

* ஸ்ரீராம நாராயணம் நகலூதம் * என்றால் இங்கு விசேஷ்ய
புத நாராயணனுக்கு சூரியாநாயகி ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரூப
விசேஷணத்திற்கும் இங்கு சூரியாநாயகிமுண்ட இல்லையா என்கிற
விசாரம் வித்வான் றுக்கு உண்டாகலாம்

133 விசெஷ்யவஸ்து யதூதூ சூரியாநாயகி நவிகுதெ
ஸவெ ய தயாவியெ விசெஷணெ விவாரணா

அவையுநவிடுசெஷுலகுதலாயவவு நகியா
வாசுநயொவரி கிந்து தவசு வாடியொஹிடுசெவதுடி

134 தடிநயிகியாநயம் ஸ்ரியொஹிவா நடு துலள
விவாரணா விசுஸுசெஷு விஸயம்வரம்ஜிசெசு
விசெஷணபுயொஜநந்து கா வெ விசுதா
கியாநயிசுவமொவரொ விவாரணதி ஹாஸுதாடி

எவ்விடத்தில் விசேஷ்யவஸ்துவுக்கே 'ரியார்வயமில்லையோ அவ
விடத்தில் விசேஷணத்திற்கு கியாநயத்தைப்பற்றின விசாரம்
ஸுதராம் அப்ரஸக்தம் த்வயத்தில் ஸ்ரீ தெந விசெஷித
னான நாராயணனுக்கு கியாநயம் ராபதில்லை. நாரா
டயசா 'ஸ்ரீ யன்றோ அஃதுள்ளது எனவனா நாரா
யணரூப விசேஷ்யத்திற் கியாநயமில்லாதவிடத்தில் ஸ்ரீரூப
விசேஷணத்திற்கு கியாநயத்தைப்பற்றிப் போராடுவது மீவும்
வியப்பே. விசேஷணத்தின் வராயுகூத்தைப்பற்றி எவ் ளவும்
சிற்த செய்யலாம். கியாநயத்தைப்பற்றி விசாரம் இக்கு
ஹாஸுமேயாம்.

135 சுயெஷுஸஸுநெஷுநெஷுஜீஷுநெயாவகூநா
கியாநயம் க்ஷிஷு வெவிசெஷணவசுவாஸுலொ
வரந்து ஸஷுஸகூதம் கயாவிஷுஸள நஹீ
தவஸுநெவவணுநெதநிஷீயதாஷுஸஹுஜி

இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உஜீஷுநெயாபுணுநியா
விசேஷ்யத்திற்கும் கியாநயமுடாகி தவிசெஷணத்திற்கும்
கியாநயமுண்டாவதாகக் கொள்ளுகிறோமென்னில் அது வேறு
விஷயம் ஸஷுஸகூதியினல் வினைகிற வெயாயம் லவெ'றும்
உநவஸுநெயாபுணுநெ'டு சொல்லுகிறவிஷயம் ட'
நிற் க்கடவது

136 னகஸுரஹுஷுஷு கியாஹுலார
வாஸுஷுரஹுஷுஷு கியாஹுலார° |
புஸாவிஷாவு துரயெஷுதிசெசு
வசெஷா விவாஷொயஹுநெவிஸாதிடி

137 யாவாநுரகுவுஷுலாரொலவதி நநுயதெ. வார
யுரகுவுஷுவாவி ஸுரதூவானெவலார கிதிதி
விஜுஸதாசு தகவதிதூவிபு லகுயாம் அஃஷு
வஷு நெகாநிதவரமததாலாஷணம் ஸொஷு
உஹெபுதிதெஷா நுராயசிக்ஷா லவடிவிவிதி தா
காமதிம் பூவஹன

யதி ன் தம்மு டய நூவில் (33 பக்கத்தில்) தம் வாழ்த்திற்கு
பூயாநாவஷுஹமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம் ஒன்றே. அதா
து, உலயஸம்ஸ்யியானதொன்றை வாகவிஸிஷ்டாவர
நிஷ்டா வ்யவஹரிப்பது பொருந்தமாட்டாதென்பதே இங்ங
னே இவர் சிஷ்யப்பது பொருத்தமற்றதென்பதைக் கீழே நாம் பல
பல படிசுளால் நிரூபித்திருக்கிறோம். இப்போதும் ஒரு சிறு விஷய
த்தினால் நிரூபிக்கிறோம். 'ஒரு ரூபாய் நாலு பலம் எடையுள்ளது
என்று ஒருவன் சொல்லுவதா வத்து'டொ'லோம் அர
கோடு கூடிய ஒரு ரூபாய் (1½ ரூ) எத்தனை பலம் எடையுள்ளது?
ன்று கேட்டால் ஆறு ரூபாய் எடையுள்ளது என்று சொல்லுவா
னையல்லது வேறென்றும் சொல்லக்கில்லான். இதை வடமொழியில்
'யவஹரிக்குமி' த்து வர ரகுவுஷு வயுவதுஷுயதிதம்,
வாரயுரெகாரகுவுஷு வயுஷுதிதடி எ'றே வ்யவஹரிப்
போம் இங்கு வயுஷுதிதகவமென்பது சுயபுரகுவுத்திலு
மில்லை வாகரகுவுத்திலுமில்லை, கிணு உலயஸம்ஸ்யியே
யென்னத்த'டி'லை இதை வாரயுரகுவுநிஷ்டாகக் சொல்
லுவ த அபலபிச்சமுடியாது. அபலபிக்கப்பார்ப்பது பூதூக்ஷ
வாரிதிமேயாகும். ஆகவே உலயஸம்ஸ்யிநாவஷுந
வயுஷுதிதகவரகுவுவஷுநம், வாகவிஸிஷ்டாவர நிஷ்ட
கெவந சுயபுவிஸிஷ்டெகநிஷ்டகெவந, வ்யவஹாரம் ஸம்
பாதிபந், மென்று யதி னே சுமத்ரா இசுசயிநர்ந்துவிட்டது.
ஆ பின்பு இவர் தெரிவித்த சியாயம் நிரயுகுமாயிற்று இங்
கனே ண்ணிறந்த தாஹாணங் ஸ் காட்! லம், ஸகும்பன

நா ஓருநாளைக்குக் குறுணி அரிசிச்சோறு உ பேன் என்றிப்
படிப்பட்ட வ்யவ ரா கள் மூநுஷுங் ளாகவே ரா கி மன
வாதலால் யதி ளின் விவாதம் சுவிஜ்ஞாணீயமெ மதாம்

ஆறு து பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

சுய ப்ரதிவக்ஷிமுநோக்தி ஸ ய வரிசீருந
வரிஜெஃ வஸூஃ.

138 சுயாஜீவியபுதிஸ்ஸுரெஷு ஷு மூநுவிவி தாநு
வஹகுநு விஷயாநயிகுதூத்ரு சூயதெ வரி
சீருநடி

13 தாதஹ்லாஹமஹாஜநம் ப்யுயு ஸுக்ஷுத்ரா நி
ரூக்ஷஸுரெ தாதம் வாதுஸஉநிதொஹப்யுயுகா
வதீதஸுஸள வாக்ஷிஃ ஸாயீதெஷயதி வராஜ
ஸதிஹா காவிசு ப்ரவக்ஷி ஸுரெஷ்வவிநஸு
வி ஸுநஸுஸவதீதூரொவநீயம் உநாக்

140 உவாதுயதூரூஹி வஷுஃஅயந்தசு
லியொலிநெவெதி நெததூரொக்ஷு
சுதஸவபுஸெவா து நெவஷஜெஷி
ஸஜாஹொவநீயா விவெகிபுசாரெணீ

(ஸுர அயமதாபுஃ னகெநெவஸுராகெந சுயுதெ)

141 விதா தநயஸம்யுத ப்யுயுகொஹம் ஜக்ஷதீ
தூஹா யதிரிஹ்வஃ கிலிதி ஹபுயதூரொசு
விலிநதரவஷுஹொ சயநதூ ஸுஷுஸுதெ
ததஸஉநிபுஸுநம் நஸவதீதி நிஸுபுஷு

142 ப்ராபாநெநாவஸெ ஃ விதூரிஹ ப்யுயு ஸுர
நுஸஸாவிஸுக்ஷி நாவஸவஜா, ததொவிநுவ ஸி
நகயுயாவஷுஷுபஸுஸுஷொஷு வதூ ஹுநு

யு நவரி கவிதவாநது தஹெஹுததீயாவா
வி கா விமெயா ப்ருகூதவிஷயவயபூதா வி
நெவ நகுநது

யதி னி னூனி [ப' ம் 33ல்] “வ்யுயுகூவாநது ஷெநம்
விதரிவ லுஜாநெ வவாது விதா வ்யுயுகூளநள
லுஜிதெ ஐதி நப்யொம எ' ம ஒரு க்ரந்தத்தில் எழுதி
யிருப்பதா டடப்படுகிறது. வ்யுயுகூழும் இதமுமாகி
இர' னையும் ஒரு டே உண்பது அஸம்பாவிதமல்ல மயாலும்
நிஜிஷுவா டு' தினஸ் அப்படியே வொயம் பிறக் க்குமாத
லாலும் டே றுவிதமா விவக்ஷிதமானது ஸித்தி' க வழியி' டையென்
ப அந்த ர' தாராரு டய அபிப்ராயம். அது ப்ருக்ருத
ஸ்த த்திற்கு மி வுப் அதுபயு' தம்.

143 தாதெ ருவுயுமம் தமெவ தமயெ ருவு
யயம் லாவூவெசு தாதொ ருவுவதுஷ்வாநு
வவாது ஐதூகூவிடூயுநெவவொ ப்ருதெ
து தமெ டகிடகந லுஜிதெதுத டெயு' துயொ
நொஜாநாதி யு நு வொயவரணிஷுவெஸுதி
வெதாயுதசு

144 வனகெகவிநு வவூ டாவெது ததவிஜு
தாடி மாகூடூயுதவவெது நவடி,
ருகூடூ வாடிளவாயவது' று தயெதி
ஜூநம் விநூலூ வவொயம் லுததாம் ந

145 டெரணெஹவொணாடி நாமெஹவெணு
ஐதி ஸ்ரீஜாவாய-வாடொகூநீதூ
சுவாஜிழ்நிடிஷுநாவஸூகூவம்
நிராவாயவலிஜம் டுஜனவெஜிதவூடி ||

146 வரணாநிதி வஹுவவந ப்ரு ராவெநெஷு
யொ நாமெஹுசு ஐதிவவவவ்வ ராவொ நெடி
நீதிதூஃரிதலவதி

சா சப்தம் பஹுவசநாந்தா இருந்தாலும் அந்த பஹுவசநத்
த ப்ரு ராவா ர' ர' நயிப்பித்து விடக்கூடுமாதலால்

பிராட்டின் திருவடிபிணை யடிம் சேர்த்து பஹ வசநார்த்தமாக்க
முடியாதே என்கிற சிலருடைய கூவொடிமும் வரிஹுதம்

147 ஸ்ரீஸ்ரீநாயகதவிதா ஜிமலிஷொ ஸ்ரீயுக்தநாராய
ணாவிதேவம் லவதூப்யொமஹதியகூரவாடிதெ
தஹஸக ஸாஹ்ஜாஅவநப்யெ மகருநாம் ஸா
ஹ்மநவொஹ்மக்ஷம் கீஜ்ஜிமூஹீதிரதூ கய
தெ தூகேதூ எந யதெ

யதி ளின்னூலில் (பக்கம் 34ல்) சில சுவபுரொ மாவதி காட்ட
ப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் சுஸ்பாநெ இவ்விஷயமாக இங்கு
நாம் எழுதும் ச்லோகம் எ வ்யுத்பந்நர் றுக்கு எளிதாகவே பொ
ருள்படுமாதலால் உரையெழுதாது விடுப் பட்டது.

148 வாடிவகூவஹ்மகூதஹி யயாவாலிஹ்மகூதாடி
தம் தவதூயநிரகுவுதாம் உயாரிவஹ்மகூதிதா
தூ ஹ்மெ ஸூயஹ்மகூவஹ்மகூவாயதிதெ
கணெஹ்மகூதாடிததக ஷ்ட்வஹ்மகூதாடிததக
திதூதாடி வஹ்மகூதாடிதத

149 ஸஹ்மகூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத
வாடிவகூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத
கதம் ஸ்ரீததிதூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத
கவஹ்மகூதாடிதத தெநவயுகூதாடிதத

150 வாடிவகூவஹ்மகூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத
கூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத, தயாவ நநவொ நா
நாராயண ஸ்ரீயுக்தா ஹ்மகூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத
ஹ்மகூதாடிததவெடி- வுதாம் தாடிததகூதாடிதத
யாவியவவொவிநூவா ஹ்மகூதாடிதத

151 நாராயணயொருஹ்மகூதாடிதத !

ஸ்ரீ தூ ஹ்மகூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத ?

கா கயயெதூதாடிதத நஹ்மகூதாடிதத

ஹ்மகூதாடிதத நஹ்மகூதாடிதத வஹ்மகூதாடிதத

- 15 வாடியெழுஅம்அஹதி ப்ரவீக்ஷதிதஜாம்ஸகுத்ரம் மநெ
வாணீநெ தஜாமம்ஸு தயாவஜாவ ரணெ யு
மாதாரகுபம்ஸவெசு சுயெபூமநோயஜி காங்கு
தெ நநுதஜா அம்அப்ரவகீக்ஷம் ஸ்ரஜிதூஷு
விஜ்ஞஹண . யதிலிஃ ஸஹஜாவாஜுதெ
- 153 வ்யாகரணஸூத்ரீதி விபுக்ஷணெவெத் ஸஹவ
ஜ்ஷுநெனெஃ ஸஸநூரகுவி , தஜிதம் யதிரவய
தெநவெது சிங்குபு
- 154 வரணொஅவிதிவக்தும் யஜுவி நளவிதூஷ்விஹி
தயாவி வரணெஅக்சவிதீயம் மீநபுவிஜுஷெதி
வ்யயவரா ப்ராஹம்
- 55 ஸ்ரீதேவிவிஷ்ணு அக்சவிதீயம் மீரவிஜுஷெத்யஜவீ
யொமீ வெதவிநகுநம் யாரயதீஹ வ்யயபுக்ஷொ
ஜும் கிவிதிகரொதி?
- 156 ஸ்ரீதேவாராயண அவிதிக்யநவஜா ஸ்ரீதீபஸஸு
வாஜாஃ ஹதெஷு மீஸ லாகீதூவிவிவதி ஜஹா
நெஷ ஸநூராவியபும் வெஷஜம் ஸ்ஷுஜ்ஷு
ஹ்விவ யஜி நயீரஸு மூணாதிதஹிபு வ்ராஹா
ரெரீஜ்ரெஸெ ரெஷ் க்ருதிஸதஜிவா நிபிப்தா
ஸஹஜம்
- 157 ஸஜஸூஜாமெதிவடிஸ்யொயபும் ஸநூராவியயெபு
ரிஹ கஹிதொஷி ஸொயம்ப்ரகாஜம்புதாநம், தயா
வெசு ஜெயாவியாதாஜபுதா ப்ரயெத
- 158 சுப்ராபாநம் கயமிதூஜிஷ்ணுஃ ஸ்ராயதெதுவிநு வவ
வி கியபுக்ஷ சுநூயபுக்ஷமூஹகரஸவ நூஸொ
லகுஜிதூஹஹ . விவிஞ்ஞபு |
- 159 ப்ரயாநாமாவாரிக்ஷிதூஷு யொயெபு
யதெ ஸ்ரீ தா கீதிபுதெ ஷி ஷ்ருதூபு

ஸ ஸ்ராவி விஹந்ணெநெபுவ வித்
ஸாராயயெதெதி ஸத்யம்மஹாண !

- 160 நுஸாரணவஹாயுடாஜஸுநெ விஸுயாதநு
யதிவர . கஸஜ்ஜனிநு ஸம்பூபுதெநா விவாரெ
யஹிகி வி விதெ நெருஜதெ லாதி தஹு
பு டநஜிஹ கஹெஸகஹுதெஹொம் மஹாய !
- 161 விதா கிணிக்ருத்யுக்ருயதி ஸுதொநெவக
ருதெக்ருயாங்காஜவி னவ்வியதநயஜ்ஜிஸு ஸு
வநெ யதெ . தாதம் ஸீயங்கநுஸாரதி வுதெநா
யயிதி கிம் விவெகீ கொவிஸுரக வுஹஹாண
கதெபுதி விஜுஸ
- 162 சுநுஜொஹநா துஜஸள தநயொ
விதநொதி யஹிதி யயாவிவித
ஹிதி வகஹுவிஹெஹ தஹு யதெ .
விஹஹுவஹ ஹத்யவயாரய ஹொ
- 163 தநயஸுஹெதநகவாஹநுஜொஹகஹு தத்
ஸஹவதி ஸஹஹுஹெதநெஹு ஸுர
நுநுஜொஹநஸு ரநு கயா ? !
- 164 சுநுஜொஹநவிரஹெ யஜநுஸார யாஸுரக
நநுதஹுய விகதாஹிஹு தஹிஹ கஸநுஸுரக
ஹதஜீவிதவஹஹ கஸஜ்ஜிரகஹு துஜு
ஸஜ ரயத யதிவ ஹவ விதயருஜெயாமிநு ||
- 165 பூஹிவெ பூயாநாநுரொயாஹிதீஹ
வஹஹுதூ ரஹு தஹுயு பூவஹி
பூயாநாநுரொயொஹி தஹுஹுஹாவ
நஹொயெபூ து யுஜெத ஹஹொ யதொந ||
- 166 சுயொ துஹுதநுயாரதூர தஹெவா
ஹிதிஹிஹ தூயு ஹுரிகுதெஹி !

புயாநம் கிஉதூபுயாநம் கிஉயெ-
தூபுயாநெது விவாரெ மதிஉளநெவ ।

- 167 ஸீஉஹாராய ஂ ஸம்ஸுயஸ்தி யஜிஹொ வாகு
ஸெய் லவிதீ புயாநம் ததுவிஷ்ணுலுவிது
உஉஉஹொ, நாசு தாஜமஹொஸி ஸ் ஹாராய
ணாவிதுவிஹிதிரநவா நொலவிதீ திரிக்ஷாம்
தாதும் நூயஸகா ஂ புலவது நஹிகொவது
வெஉதூயாய்
- 168 நாராயணவரணாவிதூதூள யஸு புயாநதா
புயிதா ஸீஉஹரிவரணாவிதூதாவவி வார
புயெத தவெஸுவ ।
- 169 ஹாஹண உஹு ரதெ வரணவதாயெ- ஸ்ரீதம் பு
யாநகூடி வொரெணாவித தவஸா நாராயண
மாரி நெவ ஸுகா ஸூகா
- 170 சுதஸ நூயொயம் ஸஉவிதது திஸூவநஉவிபு ர
வொ வுயுஸூஜிதி விஸதாஸ.. ஸுதிவிம் வ- ரா
ஸஉக் லொகூம் ஹுஜிகுயதொவ்ஸுயிநம்
குகுதொஜாதம் வுயுயதநதிதி விஹொ நஹிவயடி ।
- 171 நிஷ்ஷு-கூதூம் நவவாஸூரிதூரூராம்ஸதம் வஹு
தஸெ வுபெயசு லொகூம் ததெதநியதாயதீ
நாம் விஸூனிலாபூஜு ஜயயஜொஹி ।
- 172 மொகெ வுதூதிவாஹுயகூ திரிஹ காவூவூ
ஹதூவவதூதாஹுணூவாஸ யதீஷூ வதவத .
ஸஹஸா ஸூதநஹுதூவாவி சுஹி புஜெதுதி
கொஹம் ஜஹநஹுதெயிதூராதீயகூதூம் ததீ
மூதூயூநுவாஹம் ம திகணஸொ, விபூவிஹா
உஸூ விது
- 173 வாவாகாஸுதிபுயொம உவிதொ நொயதூவி
விசுவநாகாஸுவிதிவாஸுவதூவிவொ வுதூ

திவாபெ ஸுட வனவம்ஸதுவி ததிராஜவிஷயம்
வெஸரானிவநுஸம்யீ வெஸயம் ததுதிவெழிநாம்
வரிஷழி நூஸம் கயம் பூவாயாக் !

யதிகள் தமது நூலில் (பக்கம் 7 ல்) “ சுதனவ விருஜவம்
பூவிவக்ஷாயாம் வஜநவநகக்வநியரொ நலவதீதி
வூதுதிவாபெவூது.” என்று எழுதியுள்ளார். இது விஷய
வுண்மை யறியாமையினால் வந்ததத்தனை * வெஜா பூராண்ட
இத்யாதி ஸ்தலத்தில் பூராணிதெ வவநாயுடும் பூ
தூயுதாவபெ த த்தில் அர்வயிப்பதேயன்றி பூகூதூயு
த்தி அர்வயிப்பதன்று இந்நனம் பூகூதூயுதாவவெ
த்தி யே நியமேந அர்வயிக்கு மி நகனக் குறிக்கொண்டே
வ்யுத்திவாதத்தில் * விருஜவம்பூவிவக்ஷாயாதிதூழி
எழுதப்பட்டது யயெஷுமாக விரு வம்பூவிவக்ஷ பண்
ணுவதென்று கொண்டால் * வம்பநாஃ ஸீஹயஃ * என்ற
விடத்து வெவக்ஷிகமா வம்பநொஸீஹயஃ என்றும்
வம்பநா ஸீஹி என்றும் சொல்லுவது நிரவடிமாகவே
ண்டிவரும். ஆனபின்பு யதி ள் * வூதுதிவாபெவூது
மேழுதியது வா ரஸூ கமத்தனயே

174 பூயொம்குதாவி ஸூரஸஜஹ மஸூர நலவ
தீதூஸள லஞயொலஞயொவிவிவதி வஹுமுந
ஜுமிவ வதும்ஸூரகீஸஞகி நிபுயதஜெகெகெவ
யதிந் பூஜாதம் உஞகசவம், கிஜயிகவவொரா
ஸிஸிபிஹ |

175 ரஜாலூ ராஜாலூதிதி நநுயதெ! கூது லவதா
பூயொமொஜவெஷாஸ்தீதூஹிஹதூ வூஹி யழி
ஹைஃ சுயொ கிம் யெதெதூயிஹுஜயஜா பூ
தடிநுபூயொமொஜவெஷுமெத் பூவஹு வர
ஜும் பூலவஹி ||

176 ஸீஜூரமூநயொமிவயபுஹணிதெ ரஸாவிருஜாட
நாக் நிஷஷூபூவூகூதள யதெவபுஹுதராவா

கூதிரியம் பூராயநுதொஜ்ஜ்விதா நிஷுநெஹ
விவயபுயம் ஸவிஷயஸூக் பூதிஷ்ரவிதம் |

185) சுத்ராநுதூதிதொயிகம் நகி உவி ப்ரெக்ஷாவதாம்
உநநஸை லாவஸெதெதிஷ்ஜம்ஸூவீதி, யதிரஸெ
ஷொ஽ஹு நிஷுநுஷம் | லகுயம் கிணுந கருஷம் யதி
ஸிலதெஷுஷொ஽ய காஜ்ஜிவெசுபூதூஷ்ரந
கூதிம், ததெவவிஷுஷாம் பூராஜாணிகாநாம் வஸ்டு

186) மூநோயம் விஷுஷாம்புரொ உஹுரிஹ பூஷ்ர
விதொஸகுசு, சுஜீ ஸாநஜம்ஸகுகுஹம்வ கூ
வயா மூஸ்வா வரிசுவாவிவ ப்ரொஹம் காஜ
ஸளகூதிஸூஉஹி தாலாதீதி, - யொஜீஉஹாநு
ஸ்ரோகஜம்உஹாஹாசுகாநாணயா தஜ்ஜாதூ ஸம்ஷி
ஸகுகுதெ ||

187) சுஸூரெவ விலகுதூம் விருக்ஷணாநதூலிஸூவி
விபுஸுஸெயம் மூநோயஜெஷணவ யெயொநெ
வாநு உதிஷ்ஜம்ஸூகுஜம் || ' 'யதி கொழியாறு யதி
புமமவொ உஹாநு ஸஸுயஸூகீயஜநநொ வுலகு
ஷதி நியதம் பூவஸூஜிஜகெகாஷ்ராக் சுநுஸுத
யாநஹ ஸிவிஜாஸூதி | ' உதி.

188) ஸம்மாபுஸூஜீதூயிராணி விஷ்ராத யஸஸா
யதீந்ரெண ஸாவா ஸஸூஷயஜெஹா யாவிரவிதா
நஸா வாவாலகுஜி, ஸபுநரிஹவ்ரெஷாலவ
தூஸொம். ந ஹி பூஷ்ராதாநாஜநுதகூநம்
ஜாதூ லவிதா ||

189) தசுபூகூகராவாஜிஸூநதொ
ஸெஷீஷ்ஜவா நெவபஸூரிஸொ
தாவகெமூநு உதெவெஜெவம் உடா
வணுதாநாம்புரஸூ உஹாநொ஽வஷு

- 190 நிபுதுநெஸ்ஸுஷுடியெரதி ரகுஹஷுடாக்
 ஸ்ரூவிதா க்யுதிரியம் ஜயதாஜஸ்டு
 ஸ்ரூவஸுவஜநெநரிதநெரமபுரஹான
 காலவிடிஷுணநிரம் கயிதாலவனா ||
- 191 ஸ்ரூவஷுடாக் க்யுதிரியஹயக்யுதிம் டாவபுரணீதாம்
 யதி ஸ்ரூநெஷுது கொழியாவஷுடாக் டுஷுடா
 வஹநுஸாஜதெ ஸ்வம் ஸதூவிஸாம்புதம் நிஜ
 க்யுதள நிஷுஷுடாக் க்யுதிரிய கினிஷுண : ஹிநெவ
 வானஜநஸாநெஷு, தாஷுடாக்
- 192 ஸ்ரூவஷுடாக் க்யுதிரியஹயக்யுதிம் டாவபுரணீதாம்
 விஷயம் தநெஷுதுகநெவ விஷயம் உஷுடாக்
 யதெவபுமி

யதிகள் தமது நிஷுஷுடாக் க்யுதிரிய (பக் ம் 36 ல்) “கிஷுதுவஹு
 நெஷுது?” என்று தொடங்கி மிகவும் ஸ்ரூவக்யுதிரியம்
 ஸ்ரூவஹயக்யுதிரியம் வானஜநஸாநெஷு, தாஷுடாக்
 வஹநுஸாஜதெ ஸ்வம் ஸதூவிஸாம்புதம் நிஜ
 க்யுதள நிஷுஷுடாக் க்யுதிரிய கினிஷுண : ஹிநெவ
 வானஜநஸாநெஷு, தாஷுடாக்

வெடாயுஷுடாக் க்யுதிரியஹயக்யுதிம் டாவபுரணீதாம் “நிரம்
 ஸெ ஸ்ரூவஷுடாக் க்யுதிரியஹயக்யுதிம் டாவபுரணீதாம்
 ஸ்ரூவஹயக்யுதிரியம் வானஜநஸாநெஷு, தாஷுடாக்
 வஹநுஸாஜதெ ஸ்வம் ஸதூவிஸாம்புதம் நிஜ
 க்யுதள நிஷுஷுடாக் க்யுதிரிய கினிஷுண : ஹிநெவ
 வானஜநஸாநெஷு, தாஷுடாக்

195 வறாத்தாறாய்குடாக்கலஞ்சா ஸீரொகமுவடாதி
 மிராந்நவெளவாநு வெடாநவஞ்ஞெர் க்யூதிபு
 பூவஸுநு வம்ஸாஜவெதா சுலவம்புசாஜ

